

Luceafărul

Săptăminal editat de Uniunea Scriitorilor
din Republica Socialistă România

Proletari din toate țările, uniți-vă!

MESAJUL DE ANUL NOU

adresat întregului nostru popor, la posturile de radio și televiziune, de
TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Dragi tovarăși și prieteni,
Cetățeni ai Republicii Socialiste
România,

Incheiem anul 1988 cu importante realizări în dezvoltarea forțelor de producție și ridicarea gradului general de civilizație al patriei noastre socialiste. Și în acest an poporul român, sub conducerea glorioasă a nostru partid comunist, a obținut noi realizări însemnate în dezvoltarea economică-socială, în creșterea producției industriale, agricole, a veniturii naționale, a avansului general al patriei noastre.

S-au obținut succese importante în dezvoltarea științei, învățămîntului și culturii — factori fundamentali al progresului economic și social.

În anul pe care îl încheiem s-a realizat un volum important de investiții în industrie, agricultură, în alte sectoare ale economiei naționale, precum și în domeniul construcțiilor de locuințe și al altor așezăminte social-culturale.

În concordanță cu politica generală a partidului și statului nostru de ridicare continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor, în acest an a început majorarea retribuțiilor și pensiilor, de care au beneficiat, în ultima parte a anului, circa 4 milioane de oameni ai muncii.

În același timp, s-a desfășurat o largă acțiune de perfecționare și organizare a activității economico-sociale, a conducerii și planificării tuturor sectoarelor de activitate, a activității științifice și organizării democrației muncitorești-revoluționare.

Marea dezbateră, în partid și în întreaga societate, pe baza Tezilor din aprilie, cu privire la problemele fundamentale și stadiul actual al construcției socialiste în patria noastră, a evidențiat cu putere marile realizări obținute de poporul român în construcția socialismului.

Totodată, în cadrul marelui forum democratic de la sfârșitul lunii noiembrie, pornindu-se de la stadiul actual al societății socialiste românești, s-au trasat obiectivele dezvoltării în deceniul următor, până în anul 2000, și în unele domenii și în primul deceniu al celui de-al 3-lea mileniu, care vor asigura dezvoltarea puternică a tuturor sectoarelor de activitate, înfăptuirea neabătută a Programului partidului de faurire a societății socialiste multifazic dezvoltate și crearea condițiilor pentru înaintarea României spre noi

culmi de progres și civilizație, spre vâșul de aur al omenirii — spre comunism!

Trebue să spunem — ea adevărați revoluționari, în spiritul deplin răsunderi în fața partidului și poporului — și acum, la încheierea anului, că nu toate planurile și programele de dezvoltare economică-socială s-au realizat în cele mai bune condiții. Pe ansamblu însă, trebuie să subliniem că, sub conducerea partidului nostru comunist, în strînsă unitate, poporul român a obținut însemnate realizări, care au ridicat nivelul general de dezvoltare a patriei, de bunăstare a întregii națiuni.

Pentru toate mărețele realizări obținute și în acest an, adresez, din toată

inima, eroilor noastre clase muncitoare, țărânilor, intelectualiților, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, întregii națiuni, cele mai calde felicitări și urări de noi succese în întreaga activitate de ridicare a patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație, de creștere a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor, de întărire continuă a independenței și suveranității României!

Dragi tovarăși și prieteni,

În marele forum democratic de la sfârșitul lunii noiembrie, în celelalte organisme democratice și în Marea Adunare Națională s-au adoptat planu-

rele și programele de dezvoltare economică-socială pe anul 1989, al 4-lea an al celui de-al 8-lea cincinal, un hotărâtor pentru înfăptuirea obiectivelor strategice privind dezvoltarea intensivă a întregii economii — pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii —, pentru realizarea unei noi calități a muncii și creșterea la un nou stadiu de dezvoltare a patriei noastre.

Sînt bine cunoscute planurile și programele de dezvoltare pentru 1989. Ele au fost larg dezbătute și aprobate în deplină unanimitate de toate organismele democratice noastre muncitorești-revoluționare, de toți oamenii muncii din toate sectoarele de activitate, de întregul nostru popor.

Ele asigură că, în anul viitor, să se

obțină o dezvoltare importantă a industriei, agriculturii și celorlalte ramuri de activitate, ridicarea continuă a nivelului de trai, material și spiritual al poporului.

Acum hotărâtor este să trecem cu toate forțele — din prima zi a noului an — la realizarea în viață a obiectivelor pentru anul viitor.

Este necesar să înfăptuim neabătut planurile și programele din toate domeniile de activitate, să acționăm cu toată fermitatea pentru realizarea programelor de organizare și modernizare a tuturor sectoarelor, să perfecționăm activitatea științei, învățămîntului, culturii, să organizăm întreaga noastră activitate pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale noii revoluții agrare.

Să facem astfel încît în 1989 — anul cînd se implinesc 45 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antimperialistă și va avea loc cel de-al XIV-lea Congres al partidului — să obținem cele mai bune rezultate în industrie, cea mai mare producție agricolă, să realizăm în bune condiții investițiile și progresul tuturor sectoarelor de activitate.

În anul viitor vom încheia — până în luna august — majorarea retribuțiilor și pensiilor tuturor oamenilor muncii, realizîndu-se astfel o creștere importantă a veniturilor generale, ridicarea nivelului de trai material și spiritual al poporului.

Este necesar să acționăm cu toată hotărîrea, din prima zi a noului an, pentru asigurarea unei aprovizionări tehnico-materiale și desfășurarea ritmică a producției industriale, pentru creșterea productivității muncii, ridicarea calității și nivelului tehnice al producției, reducerea cheltuielilor de producție și materiale, pentru creșterea, pe această cale, a eficienței economice și rentabilității, în toate sectoarele de activitate.

În același timp, va trebui să acordăm o atenție deosebită dezvoltării schimburilor economice și cooperării în producție, realizării în cele mai bune condiții a producției de export, participării și înfăptuirii programelor de colaborare cu țările C.A.E.R., cu alte țări socialiste, cu țările în curs de dezvoltare și țările capitaliste dezvoltate; să ne angajăm cu mai multă hotărîre și să participăm activ la cooperarea internațională, la diviziunea internațională a muncii — ca o parte a politicii de fău-

rire a socialismului în patria noastră, a politicii de prietenie cu toate popoarele lumii, de pace în întreaga lume.

Să acționăm cu toată hotărîrea pentru perfecționarea întregii noastre activități, pentru înfăptuirea neabătută a principiilor autoconducerii și autogestirii, pentru buna funcționare a organismelor democrației muncitorești-revoluționare.

Să asigurăm creșterea și mai puternică a rolului politice conducător al partidului în toate domeniile de activitate.

Să întărim tot mai puternic unitatea întregului nostru popor în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, condiție hotărîtoare pentru înfăptuirea tuturor programelor și planurilor noastre de dezvoltare economică-socială, de ridicare a bunăstării materiale și spirituale a întregii națiuni.

Dragi tovarăși și prieteni,
Cetățeni ai Republicii Socialiste
România,

În anul 1988 au avut loc importante evenimente în viața politică, economică și socială, precum și importante schimbări în raportul general de forțe pe plan mondial.

Se poate aprecia că s-a menținut și se menține echilibrul relativ de forțe între cele două tendințe fundamentale din viața internațională.

Pe ansamblu, se poate spune că situația internațională continuă, și la sfîrșitul acestui an, să rămîna complexă, contradictorie și gravă.

După semnarea Tratatului dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii, din 1987, cu privire la eliminarea rachetelor cu rază medie și mai scurtă de acțiune, și în acest an au continuat tratativele în vederea unor noi acorduri privind armele nucleare și începerea negocierilor pentru reducerea armelor convenționale și eliminarea celor chimice, dar anul se încheie fără rezultate concrete, fără nici un rezultat real.

S-au realizat unii pași importanți în direcția încheierii unor conflicte militare și încheierea unor acorduri privind soluționarea unor conflicte, fără a se ajunge, însă, la soluționarea deplină a acestora.

Continuare în pag. a 3-a

CALD OMAGIU

este în firea poporului de a sărbători și omagia pe cei care, prin vocație, prin neobosită lor muncă, prin gândire și acțiune practică, novatoare, îl slujesc cu devotament și abnegație, militînd pentru înfăptuirea aspirațiilor și intereselor sale fundamentale. Într-o epocă de mare avînt constructiv cum este epoca noastră, acest aport se resimte aît în planul ideilor, al convingerilor, cît și în acela al realității, al proceselor revoluționare, după programe și obiective care fac linia de orizont a viitorului, calea de asigurare mai rapidă, și în condiții optime cît mai relevante, a progresului și civilizației. De o asemenea caldă apreciere se bucură și într-o asemenea dimensiune a respectului și recunoștinței este privită activitatea tovarășei academiciene doctore inginer Elena Ceaușescu, remarcabilă personalitate a vieții politice și sociale românești, savant de largă recunoaștere internațională.

În anul care au urmat Congresului al IX-lea al partidului, știința și cercetarea românească, învățămîntului și cultura su cunos-

cut, cum de altfel toate domeniile existenței, o dezvoltare impetuoasă, în strînsă, indisolubilă legătură cu problematica vastă și concretă a edificării noului societăți. De la ramurile de bază, industria și agricultura, și pînă la cele mai diverse domenii și sectoare de activitate, știința a fost implicată aît în ceea ce privește latura cercetării fundamentale cît și în aceea a aplicării rezultatelor, a implementării lor în sfera producției, a sporirii zestrei de bunuri materiale și spirituale. Este aceasta una din trăsăturile dominante ale strategiei fauririi noului societăți, una din acele calități de fond prin care gîndirea și activitatea secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au dobîndit și dobîndesc o tot mai clară configurație de operă politică și socială, care stă la baza tuturor marilor noastre înfăptuiri. Știința, în actuala etapă, este nemijlocit legată de programele dezvoltării economice intensive, de o nouă calitate a muncii și vieții

Luceafărul

Continuare în pag. a 3-a

Tobiou de Cornelia Ionescu

In marea lumină

Foșnesc păduri, veșnic alunecate-n vis
Atîta vrea și nu-mie auresc
Marea lumină, dulce-amorul scris
În cerul sufletului omenesc.

Crește alt orizont? Sau tot ca-n vis
Ființele cu-armonia se întinesc?
Multe-nțelegeri ale spiritului s-au deschis,
O, fluviul timpului, cit adevăr îl însoreșc!

Foșnesc gîndirile povestea lumii mare,
Destunecă pămînt, purifică și cere
Pururi mulți ani privirii de blindă

Mulți ani științei și duratei frumuseții
ce nu pierd,
La mulți ani artei de a fi aleasă

sărbătoare,
Aleasa țării strălucind prin luptă și
veloare.

Violeta Zamfirescu

Prețuirea științei

devenit un fapt de acum obișnuit, o constantă a progresului și civilizației: ori de cîte ori lansăm noi programe de dezvoltare, ori de cîte ori, de la o etapă la alta, proiectăm în linii generale prezentul și viitorul, facem cu necesitate apel la știință, la cunoaștere, la cercetare. Iar în ultimii ani aceasta se întîmplă cu o frecvență mai mult decît matematică, este chiar modul de gîndire și elaborare, încă din faza de proiect, a oricărui plan care privește existența noastră materială și spirituală, situația noastră în contemporaneitate și, mai mult decît aît, în unele domenii, situația noastră chiar în linia de vîrf, în

A.I. Zănescu

Continuare în pag. a 3-a

Ceas de sărbătoare

Congresul al IX-lea al partidului deschide dezvoltării socialiste a patriei orizonturi neabătute. Un program complex, un proiect îndrăzneț și lucid ce se contopea cu marile idealuri dintotdeauna ale națiunii române — unire, libertate, independență, progres și pace — care au devenit în anul pe care-l numim cu mîndrie Epoca Nicolae Ceaușescu, realitate vie. Frumusețe deplină a patriei, frumusețe de gînd și de faptă, cronică a devenirii socialiste prin popor și pentru popor.

În acest spațiu, în care s-au consemnat transformări radicale în toate domeniile de activitate, știința, învățămîntul, cultura s-au aflat permanent sub semnul înnoirii, al căutării creatoare, generatoare de valori. Școala deschisă spre viață, spre problemele construcției multilaterale a țării, formînd promiși de tineri cu o înaltă pregătire profesională și politică, știința valorificînd uriașul potențial al inteligenței românești prin descoperiri și soluții tehnologice competitive la nivel mondial, cultura asumîndu-și lecția tradiției, a fondului de aur al civilizației noastre și adăugînd valori noi, reprezentative acestui secol.

În marele salt înregistrat de aceste sectoare care în primul rînd de domenii constructive spirituale, de conștiință și angajare, recunoaștem contribuția decisivă a eminentului militant comunist care le-a îndrumat și îndrumă în mod nemijlocit, tovarășa academiciană doctor inginer Elena Ceaușescu. Cu pasiune revoluționară, cu înaltă competență și dăruire, cu generozitatea profundă a savantului patriot care face din iubirea patriei și slujirea ei, cauză supremă de viață, de luptă, de muncă.

În acest ceas sărbătorec de ianuarie, cînd aniversarea zilei de naștere a tovarășei Elena Ceaușescu este sărbătorec aleasă în calendarul de suflet al națiunii române, îi aducem omagiu nostru împreună cu urearea de mulți ani, ferice și putere de muncă, pentru împlinirea destinului de progres, prosperitate și pace ale României socialiste prin nobila sa activitate revoluționară, patriotică, slătura de Marele Bărbat al istoriei noastre, cîtorul patriei contemporane, tovarășul Nicolae Ceaușescu!

Nicolae Dan Frunteletă

MESAJUL DE ANUL NOU

adresat intregului nostru popor, la posturile de radio și televiziune, de

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Urmare din pag. 1

Ită de ce se poate afirma că speranțele noastre nu s-au realizat în anul 1988, să se obțină noi pași importanți pe calea dezvoltării nucleare și convenționale, pe calea deservirii și colaborării, nu au fost împlinite.

Se poate afirma cu deplină temei că se menține pericolul unui nou război mondial, care s-ar transforma inevitabil într-un război nuclear, ar duce la distrugerea însăși a vieții pe planeta noastră.

Au continuat și continuă experiențele nucleare. S-au produs noi arme nucleare. N.A.T.O. a discutat și adoptat hotărâri cu privire la modernizarea unor serii întregi de arme nucleare. Continuă militarizarea Cosmosului.

În aceste condiții, este greu de afirmat că s-a produs o schimbare radicală în viața internațională. Dimpovtriv, subliniez încă o dată, și trebuie să spunem cu toată claritatea — în spiritul înaltei răspunderi în fața poporului nostru, a tuturor popoarelor — că situația mondială continuă să fie gravă. Este necesar ca acum, la începutul noului an 1989, să afirmăm cu deplină claritate că se impune intensificarea luptei și acțiunilor hotărâte ale tuturor forțelor realiste, progresiste, antimperiale, ale tuturor popoarelor pentru a determina o schimbare fundamentală în viața politică internațională.

Să facem astfel încât în anul 1989 să se realizeze noi acorduri și înțelegeri în problemele dezarmării; să acționăm cu toată hotărârea pentru încheierea tratatului dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii privind reducerea cu 50 la sută a armelor nucleare strategice.

Să acționăm, cu toată fermitatea, pentru oprirea oricăror experiențe nucleare și modernizării armelor nucleare care mai rămân, pentru încetarea oricăror acțiuni de militarizare a Cosmosului.

Să acționăm pentru folosirea Cosmosului numai și numai în scopuri pașnice!

Să acționăm pentru realizarea unor acorduri generale cu privire la eliminarea totală, în mai multe etape, a armelor nucleare, să facem totuși pentru înțeperea, în anul 1989, a tratativilor privind reducerea substanțială a armelor convenționale, pentru realizarea unor acorduri privind eliminarea armelor chimice, pentru reducerea radicală a cheltuielilor militare.

România consideră că este necesar să se încheie, cu rezultate cât mai bune, în prima parte a anului, Conferința pentru colaborare, securitate și dezarmare de la Viena, prin adoptarea unor asemenea hotărâri care să deschidă calea unei largi colaborări economice, tehnico-științifice și culturale între toate popoarele continentului nostru.

Hotărârile și documentele ce vor fi adoptate să pornească de la realitățile epocii noastre, de la noile cereri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane, în general.

Ne pronunțăm pentru o Europă a colaborării egale între toate națiunile, pentru o Europă a științei, culturii și progresului economic și social, a bunăstării și fericirii fiecărei națiuni, o Europă unită și diversificată orizontal și vertical, a națiunilor libere și independente.

România se pronunță pentru realizarea, în anul viitor, a unor noi pași importanți pentru colaborarea în Balcani și realizarea unei zone fără arme nucleare și chimice, fără baze militare străine.

Să facem astfel ca, în anul 1989, să se realizeze acordurile și înțelegerile existente privind soluționarea unor conflicte pe cale pașnică și să se treacă la lichidarea tuturor conflictelor pe calea tratativilor, să înceapă conferința internațională pentru Orientul Mijlociu, să se asigure realizarea năzuințelor poporului palestinian de a trăi în statul său propriu, în strânsă colaborare și pace cu toți vecinii săi.

Ținând seama de agravarea și în anul 1988 a situației țărilor în curs de dezvoltare, de creșterea datoriei lor externe, România se pronunță pentru o soluționare globală — în cadrul unei

conferințe internaționale, sub egida Organizației Națiunilor Unite — a problemelor subdezvoltării, a realizării noului ordin economic mondial.

Este necesar să facem totul pentru participarea activă la soluționarea problemelor internaționale a tuturor statelor și, în primul rând, a țărilor mici și mijlocii, a țărilor nealinate, a țărilor în curs de dezvoltare.

Considerăm că este necesar să se acționeze cu toată hotărârea pentru creșterea rolului Organizației Națiunilor Unite, al altor organisme internaționale, în soluționarea democratică a problemelor complexe și grave ale vieții internaționale.

România socialistă este hotărâtă să acționeze cu toate forțele sale pentru dezvoltarea largă a colaborării cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele și popoarele lumii, pe baza principiilor depline egalități în drepturi, ale independenței, suveranității, neamestecului în treburile interne și respectării dreptului fiecărui popor de a-și alege calea dezvoltării în mod liber, fără nici un amestec din afară.

Să facem astfel încât anul viitor să ducă la realizarea unor noi gândiri și concepții politice, a unor noi acțiuni și unei politici noi în viața internațională.

Acum, la începutul noului an 1989, în numele poporului român, adresăm

tuturor statelor și popoarelor lumii chemarea pentru întărirea colaborării în vederea realizării dezarmării și asigurării păcii, pentru încheierea secolului al XX-lea cu înălțarea definitivă a multor probleme grave și complexe care preocupă omenirea, pentru a intra în mileniul al 3-lea cu o perspectivă mai bună, fără teama dezastrului nuclear, din care să fie lichidată împărțirea lumii în bogalți și săraci și care să asigure o deplină egalitate și concurență între toate popoarele, în scopul progresului lor economic-social, al fărâșirii unei vieți demne, civilizate, pentru toate națiunile.

Dragi tovarăși și prieteni, Cetățeni ai Republicii Socialiste România,

Intrăm în noul an cu încrederea deplină în forțele poporului nostru, în capacitatea sa creatoare.

Pe baza realizărilor de până acum, privim cu încredere deplină în realizarea programelor de dezvoltare economică, socială, în victoria socialismului și comunismului în patria noastră.

Să ne angajăm că vom acționa, flecare, în spiritul concepției științifice despre lume și viață, a principiilor socialismului științific, ca adevărați revoluționari, pentru creșterea răspunderii

în muncă, întărirea ordinii și disciplinei, a respectării hotărârilor de partid și a legilor țării, că vom face totul pentru împlinirea neabătută a planurilor pe anul 1989 și perfecționarea activității din toate domeniile vieții economico-sociale.

Fie ca Anul Nou pe care îl începem să aducă poporului nostru noi și înalte realizări în toate domeniile de activitate, să asigure ridicarea patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație, de bunăstare și fericire a poporului, pe cele mai înalte culmi ale civilizației socialiste și comuniste, să ducă la întărirea și mai puternică a forțelor materiale și spirituale, a independenței și suveranității României!

Fie ca anul 1989 să aducă popoarelor noi cuceriri pe calea dezarmării, pe calea păcii, a colaborării, a realizării unei lumi mai drepte și mai bune pentru toate națiunile lumii!

Cu prilejul Noului An, vă adresez, dragi compatrioți, cele mai calde urări revoluționare de noi și importante realizări pe calea înfiorării continue a României socialiste, a colaborării și prieteniei cu toate națiunile lumii!

Vă doresc, dragi tovarăși, din toată inima împlinirea tuturor năzuințelor de mai bine, satisfacții depline în muncă și viață, multă sănătate și fericire!

LA MULTI ANI!

TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU, URARE CALDĂ DIN INIMA ȚĂRII

Exemplu luminos

Prin neobosită sa activitate, tovarășa Elena Ceaușescu constituie un model de afirmare a energiei creatoare a femeii din România socialistă de azi, un strălucit exemplu de dăruire a aleselor sale călăuzii umane, politice și științifice, poporului cărui îi aparține, națiunii noastre socialiste.

Savant patriot, eminent activist pe tărâm social-politic, luptător activ pentru pace, pentru o lume mai bună și mai dreaptă, afirmat în conștiința națională și a lumii pe calea muncii neobosite și a marilor realizări, tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu reprezintă, pentru cetățenii noștri, pentru știința și tehnologia, personalitatea de maximă valoare, de referință, spre care ne îndreptăm cele mai alese gânduri și momente de profund respect și grațitudine pentru tot ceea ce face alături de conducătorul iubit al națiunii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, spre folosul și binele țării.

Sub îndrumarea nemijlocită a secretarului general al partidului a fost formulată o politică coerentă și consecventă a științei și tehnologiei, întemeiată pe noi principii de orientare și criterii de apreciere a eficienței, între care creșterea aportului cercetării și ingineriei naționale la îndeplinirea sarcinilor economice și sociale. Un accent deosebit s-a pus pe capacitatea cercetării și ingineriei proprii, de a reduce importul de produse și de inteligență străină, precum și de a largi posibilitățile de export, de participare a țării la diviziunea internațională a muncii și schimbul mondial de valori.

Astăzi, în lumina Directivelor Congresului al XII-lea al partidului și a Tezelor aprobate de recenta ședință comună a Plenarei C.C. al P.C.R., a organismelor democratice și a organizațiilor de masă și obștești, ale programului științei și tehnologiei naționale pe perioada 1986-1990 și în perspectiva anului 2000, dispunem de o viziune clară, de mare amplitudine în domeniul cercetării științifice ce exprimă înaltă grijă a partidului nostru pentru sincronizarea intensă, propășire a patriei spre noi culmi ale civilizației socialiste cu cele mai noi cuceriri ale genului uman.

Afirmându-se ca un cercetător de mare valoare pe tărâmul chimiei și ingineriei chimice, și totodată ca un factor activ de transpunere în viață a orientării partidului nostru, tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu s-a angajat cu toate forțele în realizarea unui proiect care a dobândit o valoare exemplară pentru întreaga concepție de organizare a cercetării românești. Această concepție constă în integrarea organică a cercetării și ingineriei chimice precum și a învățământului superior din chimie cu dezvoltarea industriei chimice naționale.

Inițierea Institutului Central de Chimie, din inițiativa și sub îndrumarea directă a tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, care reunește toate unitățile de cercetare din chimie, reprezintă un autentic focar de progres al întregii ramuri, asigurând o coordonare unitară a cercetării științifice în acest domeniu, în corolare cu programele de dezvoltare industrială, instituit care a cuprins ulterior și unitățile de inginerie tehnologică și proiectare. Acest principiu de organizare care și-a demonstrat eficiența a fost extins în toate ramurile economiei naționale.

În prezent, Institutul Central de Chimie cuprinde, pentru toate specialitățile, unități de cercetare, proiectare și compartimente de cercetare organizate judicios, cu amplasament în cea mai mare parte pe lângă marile platforme industriale, realizându-se și integrarea cu învățământul superior de profil, făcându-se astfel legătura între cercetarea fundamentală și cercetarea aplicativă. Acest proces de organizare și dezvoltare a activității, coordonat și orientat de Comitetul Național pentru Știință și Tehnologie, personal de tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, a condus la formarea unui puternic detașament de cercetători, proiectanți și specialiști în toate domeniile actuale ale chimiei, care și-a dus și va aduce în continuare contribuția la dinamica ascendentă a industriei chimice.

Primul Congres al Științei și Învățământului din noiembrie 1985, care a ales-o pe tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu în funcția de Președinte al Consiliului Național al Științei și Învățământului, a reprezentat o nouă și strălucită atestare a contribuției de excepție, pentru afirmarea puternică a cercetării științifice și tehnologiei, pentru perfecționarea continuă a învățământului, a întregii activități de pregătire profesională și politică a oamenilor muncii și în primul rând a tinerii generații.

Importantele rezultate obținute de tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu pe tărâm cercetării științifice și ingineriei chimice și în special în domeniul compozițiilor macromoleculare și-au găsit expresia într-o operă științifică impresionantă, care îmbogățește literatura de

specialitate și sporește prestigiul internațional al științei românești.

Sute de lucrări științifice publicate de prestigioase edituri, comunicate în reviste de profil de înaltă autoritate profesională sau la simpozioane și congrese naționale și internaționale, precum și un număr însemnat de brevete de invenție, materializate în tehnologii și produse industriale, au adus tovarășei Elena Ceaușescu respectul și aprecierea lumii științifice.

Memoriabilele expuneri făcute de tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu de la înalta tribună a Congreselor partidului, la plenaryle Comitetului Central al partidului, la Congresele Naționale de Chimie, alcătuiesc o imagine grăitoare a activității angajată în mod exemplar pe tărâm politic, științific, promotor neobosit al celor mai avansate și eficiente direcții ale cercetării științifice și progresului tehnic din țara noastră.

Prin cuvintele rostite în fața unor prestigioase reuniuni academice din diverse țări, se desprind noi idei și accente ce întregesc cuprinderea dimensiunilor acestei personalități de înalt renume al vieții științifice mondiale, strălucit exponent al angajării politice a științei românești în dezvoltarea multilaterală a țării, în soluționarea problemelor lumii contemporane.

În expunerea programatică a scopurilor și sarcinilor Comitetului Național Român „Oamenii de știință și pacea” al cărui fondator și președinte este, tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu a înfățișat pe larg concepția călăuzitoare a luptătorului neobosit pentru afirmarea științei ca factor de dialog și concurență, de înțelegere și sporire a încrederii dintre popoare pentru făurirea unei noi ordini economice internaționale într-o lume a păcii, mai bună și mai dreaptă.

În ampla cuvintare rostită la cel de-al III-lea

Ing. Viorica Fieroiu
președinte al Consiliului Științific
ICECHIM

Continuare în pag. a 5-a

„Zi de sărbătoare” — tablou de Vasile Pop Negrețean

În slujba progresului

Chimia macromolecularelor s-a afirmat în cea de a doua jumătate a secolului nostru ca unul dintre cele mai dinamice domenii ale chimiei, atât în ceea ce privește cercetarea științifică fundamentală, cât și ramurile corespunzătoare ale tehnologiei și ingineriei. Materialele având la bază polimeri naturali și, mai ales, sintetici au intervenit amplu în ultimele decenii în majoritatea sectoarelor tehnologice, provocând mutații spectaculoase în astfel de activități importante, cum ar fi parțiala înlocuire a metalelor, au avut contribuții esențiale în realizări ale unor ramuri de vârf ale tehnicii contemporane, precum construcția avioanelor și a vehiculelor destinate zborului cosmic, în obținerea unor cantități industriale de fire, fibre și elastomeri sintetici, în construcția diferitelor prozeze utilizate în intervenții chirurgicale etc.

Tematica cercetărilor efectuate de tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu are ca obiect polimeri sintetici, abordarea fiind făcută interdisciplinar; împreună cu colaboratorii, a inițiat și pus la punct metode de sinteză chimică pentru o serie de polimeri, a urmărit caracterizarea lor fizico-chimică, au fost elaborate tehnologii de obținere a acestora la scară industrială, urmărindu-se totodată stabilirea parametrilor necesari, în ingineria chimică, la transpunerea proceselor de laborator la condițiile producției.

În cadrul acestor studii s-a urmărit obținerea de polimeri prin reacții de polimerizare stereospecifică și în emulsie precum și prin procese de policondensare. De asemenea, a fost studiat efectul catalitic al unor complecși, care constituie un factor important în reglarea cineticii respectivelor procese dinamice, precum și proceselor de obținere a unor polimeri modificați prin reacții de izomerizare, substituție și degradare. Pentru caracterizarea compozițiilor sintetizate au fost determinați unii parametri structurali și au fost cercetate relații dintre structura moleculară și proprietăți fizico-chimice.

Numeroase lucrări au ca obiect studiul polimerizării stereospecifice a izoprenului, proces chimic care a permis sinteza cauciucului cis 1,4 — polizoprenic, cu proprietăți asemănătoare cauciucului natural, și de aceea larg utilizat în industria de anvelope și de articole tehnice. Cercetările cu caracter fundamental s-au referit la cinetica și mecanismul proceselor chimice care duc la sinteza polimerilor, la relațiile dintre structura și proprietățile lor etc., iar cele aplicative au privit optimizarea parametrilor de bază ai procesului tehnologic. În acest fel s-a elaborat tehnologia de obținere industrială, în țara noastră, a cauciucului sintetic cis 1,4 polizoprenic, probându-se încă o dată că, în știință, practica constituie criteriul adevărului.

Studiul diferitelor tipuri de rășini de hidrocarburi constituie un alt domeniu de cercetare, urmărindu-se sinteza acestui tip de rășini, mecanismele de polimerizare ale hidrocarburilor, procese de modificare ale rășinilor etc.

Rezultatele acestor cercetări au constituit fie obiectul a numeroase brevete — unele aplicate la scară industrială în țara noastră — fie au văzut lumina tiparului în periodice științifice din țară și de peste hotare, cit și în 5 volume care au cunoscut și numeroase

Prof. dr. docent Victor Em. Sahini,
membru corespondent al Academiei
Republicii Socialiste România

Continuare în pag. a 5-a

Mindrie

Femeie mindră, suflet românesc
Tovarășă de luptă, fărâșă vie
În tot ce e frumos și omensc
Și-n al științei drum înalt — făclie,

Vă știm din ani de luptă și restriți
Cînd vă gîndeai la epoca ce vine,
La onii cînd popor de comunisti
Vor stăpîni ogoare și uzine!

Azi iată-ne: Vă spunem la mulți ani
Tovarășă de luptă și de vise!
Țară de muncitori și de țărani
Liberi urcăm spre zărilor deschise!

Tot ce-ați gîndit alături de-un erou
Înfăptuim mîncînd în libertate!
Între mulți ani în evul nostru nou
Țesut pe tricolor și pe dreptate!

În semn de prețuire vă dorim
De ziua dumneavoastră, fericirea
Spre care din adînc viitorim,
Spre care din străbuni ne a menirea!

Dar mai presus de toate — a ceea ce
creați
Și făptuim cu toții — partidul și poporul!
De-a fi întodeauna înalt peste Carpați
Și curcubeul mindru ne fie Tricolorul!

Rusalin Mureșan

Nemărginită dragoste

Comorile științei și-ale firii
În nemărginită dragoste, în nemărginit
Destin.

Prea plinul inimii și al iubirii
Spre lauda a tot ce s-a-implinit
Și împlinit

De la ființa patriei
Ființa lîmpede-a gîndirii
Și totul în nemărginită dragoste
Și totul în nemărginită destin.

Stela Anchidin

Ianuarie de aur

În ianuarie, ninsorile dalbesc pragul
anilor și-n prescurata lor lumină se
îvesc, întodeauna, semnele de bine-
prevestitoare.

În calendarul de patrie română, ianuarie se
scrie cu litere de aur ales din lumina aceea
mentă să dăinuie în istorie, aceasta fiindcă
într-un ianuarie ni s-a născut conducătorul,
aceasta fiindcă într-un ianuarie ni s-a născut
cea care-i stă alături în fruntea țării, în frun-
ta partidului.

An după an, aurul lui ianuarie sporește în
strălucire, prin puterea gîndului lor. An după
an, aurul din ianuarie sporește în greutate pe
măsura faptelor acestor aleși dintre aleși.

Și, iată, acum, cînd ajuns-am la o nouă cum-
pănă de ani, după străbună datină, cuvîne-se
să aducem cîntăți urare, izvorită din curatul
unei ființe de dor românesc.

Fiindcă auzi-am, și depun mărturie cu glas
ce-l vos voi citi mai lîmpede și mai puternic,
pentru a răzbate pretutindeni, auzi-am, deci,
și repet:

...glasul copiilor patriei care, cum niciodată,
sorb, însetați de febra cunoașterii, înțelepciunii,
în lăcășuri de învățămînt meru imulțite, me-
reu crescute-n puterea lor de luminare, fi-
indcă așa a gîndit Ea, împărțîndu-le tuturor
iubire egală;

...glasul mamelor patriei care, cum niciodată,
au putina de a vedea cum crește viitorul și
frumos, mlădițele lor dragi, pentru că și a-
ceasta a fost grija Ei;

...glasul tinerilor patriei care, cum niciodată,
pot visa îndrăzneț și, mai cu seamă, pot cu-
teza spre înalte înfăptuiri, fiindcă pildă le-a
fost tineretea Ei, și pildă le este tineretea lu-
crării Ei de azi, lucrare spre folosul zilei de
mîine, însuflețită de spirit revoluționar și în-
tărită prin dăruire comunistă;

...glasul oamenilor care pătrund tainele ști-
inței, învățați de toate virtuțile care, cum nici-

Florin Bănescu

Continuare în pag. a 5-a

Poem de înaltă sărbătoare

Poporul își sărbătorește munții cu tot
avutul țării, cu istoria de dincolo de timp
și loc,
iar dacă oamenii poporului sint eroi,
cum și istoria-i la fel, înșiși Carpații
României sint eroi.

Ci, iată cu mindrie și omensc ovut de
hărnicie și de rod,
la noi începe timpul de ianuarie cu
— sărbătoreala vieții Dumneavoastră —
suflet înalt și nobil — eroic, brav destin —
tovarășă Elena Ceaușescu, frunte-frumos
și devenind, astfel, ființa de renume
mondial.

Lumina cu știința se îmbrățează,
devin coloană nesfîrșită într-un timp
de aur,

cînd înșiși munții sint eroi,
ca oamenii acestui timp de la al IX-lea
Congres incoace;

cînd înseși riurile României, rodul ei
întreg,

clipă și oră, și ei, en, decenii —
suflete din sulfarea țării sint,
în pace demnă și în libertate demnă
cîtorînd acest pămînt;

suflete din sulfarea, demnitate din
înalta demnitate
a Partidului Comunist Român și-a
marelui său conducător
erou — tovarășul Nicolae Ceaușescu, sint:
lumină și înaltă dăruire

din înșiși viața Dumneavoastră,
tovarășă Elena Ceaușescu, sint!

Destin lîngă destinul României:
suflete din sulfarea întregului popor
destin lîngă destinul țării și al
destin lîngă destinul marelui întemeietor
Nicolae Ceaușescu,

v-ați dăruit și inimă și cuget,
viață și putere, deceniu cu deceniu,
încă din copilărie.

spre devenirea anilor înalți
din epoca de azi.

Ion Cringuleanu

Se vor petrece toate

Se vor petrece toate
Si lanuri si livezi
Pietrele riuului poate
Si picul acela de izel

Umbrela serii si pasii
Colina ramasa sub ani
Va urca sub un fulger
Pina sus in castani

Nu mai un murmur
Curat si pierdut
Te vad ca sa te banui
Padurea ce nu s-a nascut

Aud in geam

Aud in geam cum bate toamna
Cu degete subtiri de vint
De soaptă mi se face teamă
Sa nu se schimbe in cuvint

O, ar putea rani rosierea
Numelui tau un zbor un gind
De funiile ploii atinind
Isti duce vara ultima ei strigat

In care stea

In care stea e-amurg si-n care
Va veni ora sa opui
Impatimit ca o-ntrabare
Din tot ce e din tot ce nu-i

Ca-n locul urmei va ramine
Nedefinita o tacere
Durerea lacrimii din ochiul
Ce nimanui nimic nu cere

Ca o matase

Ca o matase fara foaie
Trecu umbra la peste ginduri
Cu minile usoare
Cu un murmur
Cautam orizontul din care veneai
Ori poate vintul acela
Cu stularile lui
Impinse spre colina

Si nu mai intrebam.

Intrebările ca un singe străin
Colorau zilele
Anii

Emil Dreptate

Trece Poetul

Prin satul -
Lacrimă fără somn,
Trece Poetul
Si in mica
li soarta tacerile.
Pe lespezi de vatră
Se-asează
Si-n rădăcini,
In taină - părinți
Singerază.
Semn de-ntrabare ramine
Peste lumina
Verii de noiembrie,
Stea arsă de „maree trecere”.
In necuvint se coboară
Curcubeu
Lebădă-n patria de cuvinte.

Dă-mi mina

Dă-mi mina pină cind
din clepsidra
mai picură aşteptare
si nu devin tranză
in toamna noastră.

Dă-mi mina pină cind
nu mă pierd în tăcere
lingă privirea ta,
nu îmbrac
hainele nopții
si în numele meu
nu se face tirziu,
mult prea tirziu.

Pină cind în clepsidra
mai sint cuvinte,
dă-mi mina, IUBIRE!

Ion Radu Zăgreanu

Dorință

Dream să scriu un poem
care să mă privească zimbînd
cu ochi mari și limpezi,
un poem fericit că mă vede
să-mi întindă minile
un poem care să plîngă
dacă nu sint lingă el
și căruia să-i fie dor de mine;
un poem să gingurească
și-apoi să pășească nesigur
strigîndu-mă, strigîndu-mă...

Ion Radu Zăgreanu

INTILNIRILE
«LUCEAFĂRULUI»

BISTRITA-NĂSAUD

Un gind frumos

Prezent ca și altădată în locuri unde concursul național de poezie „George Cosbuc” a avut ca momente de referință invocarea limbii române și rostirea tradiției atit de puternice și tulburătoare în tot ceea ce exprimă ea, pe meleagurile năsaudene, la Bistritia și în alte împrejurimi, membrii cercurilor și cenaculilor literare din această zonă a țării se încredințază azi, din nou, pașii revistei noastre...

A.I.Z.

Nedumerire

De ce plouă în mine culori
ce mi se-aprind frenetic în suflet?
de ce mă absoarbe ceea
simțirilor trăsate și flămînde!

ca și cum e forță supremă
a decretat pentru sufletul meu
stare specială de iubire

Rodica Boșca-Pop

Infinit

E-un univers nostalgic în fața dorinței
și-n fiecare clipă-i un vis nedesluit,
Natura mai păstrează ceva nebănuit
în marea-risipire din veșnica-flință.

Privind nemărginirea ne adincim neașteptat
Cu simfonii de stete din galaxii gigante,
Dar Osiris nu este și nu mai e nici Dante
și-n infinit chiar timpul s-a contopit
cu spațiul.

Rimăta semivirată pe rînd noi e gustăm
Sublim în pare cerul deși-nedefinit
și-această reverie ne face să uităm,

Că starea noastră-i jocul ce soarbe din senit
lar universal straniu ca-n suflet îl purtăm
Spirală infinită-i zburind spre infinit.

Vioara

Prin trupul meu copila, tu baci ca un mister
și imi aduci în taină marea descoperire
Din care creste nimbul zăpezilor și marea
cu simfonii eterne ce sufletul mi-l cer.

Suavă și blajină, tu poți să stingi dureri
și să deschizi spre viață comorile iubirii
Cu armonii ce mișcă într-oagă lege-a firii,
De n-oi fi tu pe lume, nu știu
de-ar fi plăceri.

O vază necuprinsă imi farmecă simțirea
și-odincurile mele vibrează nesfîrșit
Cind imi atîngi auzul și sufletul mi-l furci,
Cu cîntecule tale mi-am răsfățat iubirea
și căutînd misterul, în tine-am regăsit
Ascuns ceva din dorul imenselor păduri.

Ioan Borșa

Fintină-n patrie, adincă

Transilvania, mama mea cea bună,
Vreme-i de-a-ndemna pădurile-n cetate
S-asculte-n zori și pe sub lună
Clopotul Unirii care bate.

Maramurășul și-a scris în dar
Roșii de mirese din fintină
Peste munții tăi să zămislească iar
Pruncii din Unire care-or să rămîna.

De pe Murăș, de pe Someș și de Sus
De la Rodna curg în nemurire
Tumultuase fluviu fără de apus
Toti munții și copaci-i la oștire.

Transilvania, maica mea dintîi
Lumea de-o să crăpe-n colți de stîncă
Sfîntă pentru noi Tu mai rămîi
și fintină-n patrie, adincă.

Colind

Fluiera lui lăncu ninge peste țară
lar, ca e străveche datină din noi,
Fluiera lui lăncu amoroasă-a vorbă
Peste lutul țării mingie cu ploa.

Fluiera lui lăncu stă de-a veșnicie
Cumpănă de vise pe pămînt natal,
li sorbim cu tații apa sfîntă, via,
Fluiera suspină și-amoroasă-a val.

Fluiera lui lăncu cîntă în istorii
Fiecare dreptății deșertate-n noi
Si țărani plini și rotundul horii
Scris despre pace în preasfînte foi.

Fluiera lui lăncu ninge peste țară
lar, ca e străveche dragoste-n cuvint,
Fluiera lui lăncu amoroasă-a vorbă
și se-aud albastre stete pe pămînt.

Traian Săsărman

Vas de Cucuteni

În pămînt de milenii
supraviețuind tăcut

al cioburilor duh se-alcătulea
răsădind viața-n trupu-i sfînt

generație de generație din răspuleri
alipirea cioburilor lipsă
ne dureau epocile de-atita efort

luam o luncă un deal
le lipeam la loc una de alta
prin galuri largi ploaia și se zăraua noi lupte
săgeți și călăreți umplind pămîntul

abia punea la loc o apă un munte
că iar năvăla dau în hoarde
și nedreptăți și patimi și amurg

prin văi tutunul se scumpea de tot
adunam cu mina picurii de ploaie
încercînd naturii să-i găsim un rost

neantul se zărea prin cioburile lipsă

și totuși vesul reținea
duhul lui prin văi cobora
cu al celorlor trecut

alb roșu și spirale închiplind
e nesfîrșire

colună înfîntă
din neam izvorind
din izvor izvorind

pină azi.

Arind în țara toată

Țarina cu care în acea zi trăiam
avea pămîntul reavăn și bălan
cîndva fusese lund adinc de mare
ce se-arcuia între Carpații nendăcuți și mare

pămînt care urma să fie-al meu
ființă dragă lul și minereu
viitoarea holdă trasărea
în bobul ce murînd năstrea

gîlci rob apoi stăpîn i-am fost
un trup de stea ce-l știu și pe de rost
tărîm zvonid a pîna și dreptate
încă din vremuri mult îndepărtate

negre pășări în văzduh pindeau
pe unde valurile cu mil de ani în urmă
foșneau

să aruncăm sămînta milenară
arind cu toata citiream a țară

florile cimpului ca jarul lumineau
araci și semănăm gram și semănăm
pe un tărpan ce din istorii vechi
ni-l presimțeam al nostru-n vecl de vecl

aram ce-aratra țarina țărani
cu boi despolcoviți cu bol plăvanli
în miezul erei ne cădea monada
sămînta-neredica în timp plămada

și Transilvania via de pluguri
stăpîni nu mai aveau ce prinde-n Juguri
la Alba se-arcua sonor un gînd
ce și l-au pus strămeșii rînd pe rînd.

Gavril Moldovan

Orașul

În orașul cu o mie de turle
halna hulușilor o îmbraci întinerind
și vremea și timpul lumina în căușul palmei
si vrea muzica sfetelor
să o aduni într-o picătură de rouă
cum sufletul

în puful păpădiilor
niciedată mai galbene nu au fost
zilele ca acum
vitrail cu Van Gogh

viața
ca un arc vibrînd
în curînd poetul înzăpezit în capca frunzel
de acolo își rosteste crezul
în curînd

orașul cu aorta deschisă
și ochii
cum fințiile artizene

Urnire

Cine ești tu
Neauscica
zua cînd înfigi cuțitul
în stîlpii casei
tărîmul mării
infinitul meu viitor
trezesc ciocirîile din cîmpurile verzi
ale orașului

pină la timpul stau
și-n ochi
nimic nu-i mai vizibil
decît umbra ta

Radu Lucaci

Intilnirea cu fluviul

O, ne-a fost dat și nouă să intilnim
De multe ori fluviul acela amar
Intorlîndu-se apoi în bucurie.
Aceeași senzație s-o fi avut atunci
pe Cimpia Cetății

Călător al timpului printre lalele dirza
și cîmăși albe

Zburînd aici de pe Columnă.
Si ai cînd iau în mină bătrîna pinză tricoloră
Un viscol de mii de inimi începe a-mi vorbi.
Ninsorarea inverzește
Cuvintele de ieri, de mine.
O, ne-a fost dat și nouă să intilnim
Fluviul acela amar scăpat de sub roțile

istoriei
Roata căruței blindă a fost roata de carne
a lui Horea

Si cite alte pustii pe malul lui.
Pe-adîncul apei
Soarele rostogolindu-se
în stările miștice.
Si ai ne-a fost dat nouă.
Ninsorarea inverzește
Cuvintele de ieri, de mine.
Intelepiciunea lui ascunsă în părul alb
Si-n florile dumbrăvii
Pe facele bătrîniului acia în copii
Ca într-un mare joc al Viitorului.

Pinzele sus, Limbii Române!

Pinzele sus, Limbii Române!
Cuvintelor ce inverzeș copaci și puili
păsării,

Si taie cum cuțitul pinea de griu, bogată.
Acolo în tîria ei senină
Să ne rămîna chipul și piatra
de construcții,

Săgeata și ia înfiorată.
Oglindă-o timpului și-a cîrții.
Pinzele sus, Limbii Române!
Botzătoare slove arzînd în iarba
de mioare,

Sărutul dat minii de învățător și munților.
Focul, O, focul!
Si respirația-i de zeu cum nemurește gura...
Șus pinzele! Șus visele! Vocalele-n înalt!
În Dunăre cai roșii, galbeni și albaștri
Ne scriu povestea.

Pruncii înaltă școli de miere și răsăriti.
Rățirea anotimpurilor și cruci de cîmbrire.
Pinzele sus, Limbii Române!
a soarelii, a grelelor,

A busuioacului...
a soarelii, a grelelor,
Curajului, tristetii ei, locului său în Babilon.
De luptător armurii și de rege
ce ne numește.

Mamă veghindu-ne, aer romantic,
Cer și pămînt statornic într-o nuntă,
Călătorînd,
Călătorînd în corabia Luceafărului!

Alexandru Cristian-Miloș

Ca o magnolie

Si ai venit ca o magnolie
Cu primăvara plouîndu-ți prin păr
Ai trecut pragul casei noastre sărace
Aducînd cu tine parfumul din cîmpuri

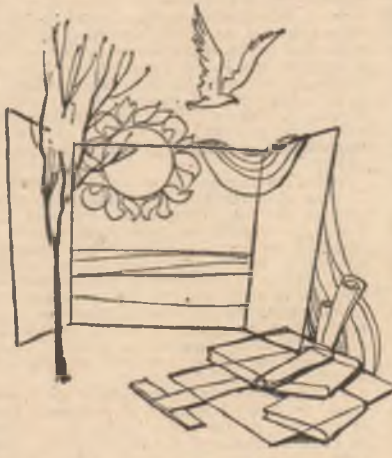
Singurătătea mea s-a luminat
Ca o țarină la plecare leamii
Pareți m-au slobozit din chingile pietrei
și cărțile s-au rătas în rafturi

E primăvară, ai spus. Vor veni
iar umbrele,

Vechile umbre care mă tulbură
- Nu-ți fie frică. Vor înflori castanii
După mesele vom citi în parc

Seara vom asculta Patetica
(Rînsul) plîngînd pină la bătrînețe
Sonata Lunii (Zborul albastru)
Nu-ți fie frică. Vom supraviețui umbrelor.

Victor Știr

Desene de Ilie Florin

Cumințenia cuvîntului

În poemul „Brăncuși”, Luca Onul are o strofă ca ar putea fi o emblemă a poeziei sale din volumul Zăpezi de sprîin... Dacia, Cluj-Napoca. Cele patru versuri ale strofei în cauză „Pietrele, pietrele, / În palme- / fierbințe / Erau încantații / Fierbinți de cuvînt- / te” sint un esanțion relevant ce conturează acest univers de gîndire și simțire adincă, într-o poezie a încantațiilor duoase ori a misterului solemn...

cu l-”. Al doilea aspect, din fericire predominant asupra primului, dă măsura talentului, atit cît e. prin care Luca Onul știe să-și aducdece poezia. Poemul titular al cărții, pe care îl voi cita integral, ne oferă singur prin valoarea sa estetică deosebită, dovada autenticității filon al poetului: „E cald în catedrale de cires, / Cînd ninge-n mănăstirile de viață, / lar prin supapa terții poți să ieși, / Spre marginea zăpezilor de sprîin. // Cînd sună cornu-a lună zăvîntoare / Fria anotimpuri care se divid, / Tu trași cu muguri după căprioare / Rîndînd zăpezie ce ard în vid. // Al doilea ciclu al cărții se intitulază „Intrebări guse vîntului și este cel mai extins conținînd destule poeme în care Luca Onul este în măsură să confere funcții expresive noi cuvîntelor ca orice poet adevărat care știe că poezia nu este doar un mijloc de transport în comun al cuvîntelor. Fie că adoptă ritmuri populare specifice folclorului ca în „Dolnă”, fie că impune viziuni integratoare ca în „Aventura Rugului” sau „Ora nopții” în momentele sale faste, Luca Onul este poet de adevărată simțire, memorabil, surprinzător de nou, chiar dacă arsenalul mijloacelor sale poetice este de factură clasică. Dacă Platon spunea despre poezie că ar fi „acel ceva plăpînd, înaripat și sacru”, atunci pot spune că poezia pe care o scrie acum Luca Onul, prin caracteristicile ei de bază, se poate încadra perfect în această definiție, cu observația că aceste caracteristici se apropie mai mult de poezia lui Serghej Esenin decît de cea a lui Mihai Eminescu. De fapt poetul însuși o spune indirect într-o strofă: „Șii, Ana, a murit Esenin și de atunci în frae de gală / Statul de gheață se tot plîmbă prin trupul meu fără motiv, / Blazonul lor e ros de vînturi și de-o tristete ancestrală, / Cînd mă coplăresc prin buclînd în care ard definitiv.” Poemul „Aventura rugului”, citat deja, se încheie cu o strofă definitivă pentru arta poetică în care a ajunsă pină acum Luca Onul: „Să nu spu că mi-a gura sipet cu giuvaere, / Si e-acest fel de-o plînge chiar eu îl inventez, / Cit timp întelepiciunea de a vîsli-n tăcere / Prin ruguri de cuvinte e singurul mi țerez.” Pentru noi nu poate fi altă cale decît să încuviințăm crezul poetului.

Vasile Bardan

Viața e totul

Urmare din pag. a 2-a

tivă, mișcînd teme redate, luminăte din alte unghieri, veritabilele oesii ale lui Daniel Drăgan ținesc în Urs Mare (1988), o carte a întrebărilor tulburătoare. O carte obsesivă, o evocare recunoscută ca stare, populată de stafiile memoriei, purtînd spre noi ecouri literari. Prozatorul adună în chenarul unei epoci o plaiote de întimplări, montura în context vădînd o permanentă alternație a planurilor, interes pentru „mica istorie” și, în egală măsură, pentru „caziera” epocii. Se confirmă apetența pentru fantastic, pătrundem în latura mitico-magică a imaginării, dincolo de „învelgul comun al lucrurilor”, pipăind căile cunoașterii. Arania este un loc magic, o „gură de rai flămîndă”. Ciudata Urs Mare cultivă ambiguitatea, suspensă cronologia, abolește distanțele, aburește ecranul narativ; vorbește despre o vreme „tulburătoare și eroică” chemînd la rampă un est sfîntat. Prozatorul rîvnește nu cronologia cît înțelesul „măturării” înteleșurilor. Saltul peste timp, teroarea amintirilor, vibrația afeclului, supremația visului amestecă acest polen epic într-o existență divizată, „zărîită cu gîndul”, în care întimplările trec din una în alta, fiindcă fantoma Mariei Suru — celebra eroină traversînd epica lui Daniel Drăgan — bîntuie și aici, aștîndu-și replica masculină: Radu Nicănor, „asul”, un profesionist al puterii, purtîndu-și nimbul eroic, excesul său de zel alungînd „întrebările sterile”. Iar dacă cei poposiți în Arania (cercetătorii veniți să dezlege „cazul Sim”) cer „mai puțin poezie”, romanul însuși caută „măsura basmului”. Sim vrea să-și citească sufletul, multe pagini crează la granița literaturii S.F.

Vasile Bardan

neastîmpăr — Vică Dodoloea, „ursul blond”. Si, alături de el, Darina — o femeie de farmec tolstoiuțoare a naturii”, luptîndu-se pentru „răscumpărarea” bărbetului (adică a lui Vică), scormonind „adevărul de dedesubt”; sau căutarea de iluzii, o fantasmă în continuă remodelare, un „suflet cântăreț” oferindu-și colocoș de talnă: Silvia Braniște, nepoata învățătorului Braniște Salavatoru, o ființă prismatică, doritoare a se afla pe sine. Un roman puternic, deci, care se vrea o jubilație a vieții; „viața e totul!” vor spune protagoniștii cărții, căutînd

Concursul interjudețean „TRADEM”

Cetatea Băneli a găzduit cea de a XIV-a ediție a Concursului Interjudețean de creație literară „Tradem”, manifestare tradițională organizată de Societatea literară artistică „Traian Demetrescu” a Centrului de creație și cultură socialistă „Cîntarea României” al municipiului Craiova. Din sulta de manifestări organizate, în acest context, se desprind; dezbaterile intitulată „Poetica evenimentului”, pe tema condiției poeziei de inspirație patriotică, dedicată aniversării a șapte decenii de la Marea Unire de la 1 Decembrie 1918, la care au participat criticul literar Ovidiu Ghidirmic, conf. univ. dr. Ion Pătrăscu, poetul Dan Lupeșcu, redactor la ziarul „Înainte”, poetul Florea Miu, redactor la Editura „Scrisul Românesc”, poetul George Popescu, redactor la revista „Ramuri”, poetul Nicolae Petre-Vrîncescu, instructor la Comitetul județean de cultură și educație socialistă Dolj, prozatorul Jean Băileșteanu, de la Biblioteca județeană, Ion Budăreanu, secretar al Societății organizatoare, simpozionul „Traian Demetrescu — un model de precursor în literatura română”, care a beneficiat, printre altele partiticipanți, de prezența prof. univ. dr. doc. Constantin D. Papastate, exegetul lui Tradem,

conf. univ. dr. Ion Pătrăscu, președintele Societății, și criticul literar Ovidiu Ghidirmic, cercetător științific la Centrul de știința socială din Craiova. Juriul Concursului de creație literară a acordat următoarele premii și mențiuni pentru poezie: Marele premiu — Premiul „Tradem” — Marian Ogeșcu, Puloasa, jud. Dimbovita; Premiul Centrului județean de îndrumare a creației populare și a mișcării artistice de masă Dolj — Gheorghe Borovîna, Brăila; Premiul revistei „Ramuri” — Ilie Gircoveanu, Corabia, jud. Olț; Premiul ziarului „Înainte” — Ilie Ștefan Antonie, Craiova; Premiul special al juriului — Carmen Aurelia Rădulescu, Craiova; Mențiunea revistei „Ramuri” — Maria Calciu, Slatina; și următoarele premii și mențiuni pentru proză: Marele Premiu — Premiul „Tradem” — Emiliana Lugaș, Toplița, jud. Harghita; Premiul Editurii „Scrisul Românesc” — Petre Prioteasa, Corabia, jud. Olț; Premiul Bibliotecii județene Dolj — Nelu Turinac; Premiul special al juriului — Marin Dragomir, Craiova și Dumitru Gruia, Craiova, Dumitru Dăil, Vîrtop, jud. Dolj — mențiunile Societății „Tradem”.

ACTIVITĂȚILE ȘCOLII ROMÂNESTI

În anul care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului, am înscris sub arcul de împăniri marea Epocă Nicolae Ceaușescu, învățământul românesc a înregistrat un extraordinar salt calitativ, concretizat în înaltă pregătire multilaterală a unor promoții de tineri capabili să-și asume un rol decisiv în toate domeniile de activitate. Învățământ-cercetare-producție, triada care a generat un climat de emulație continuă, o adevărată continuă a cunoștințelor teoretice la realitatea construcției socialiste. În fiecare din evoluțiile școlii românești, în acordarea sa organică la cele mai noi cercetări ale științei și tehnicii mondiale, recunoaștem strălucita contribuție creatoare a tovarășii academicien doctor inginer Elena Ceaușescu ale cărei orientări au imprimat un curs mereu ascendent calității învățământului de toate gradele. Vorbind astăzi despre incontestabilul prestigiu al școlii românești în lume, despre succesele elevilor români în olimpiadele internaționale, aducem un înalt omagiu militantului comunist, savantul de anvergură mondială care veghează cu clarviziune și dăruire destinele învățământului nostru, tovarășa Elena Ceaușescu.

S-a întâmplat ca în anii din urmă să fie aproape în unele din momentele lor cele mai frumoase, cînd, printre simptomele fetei, îmbrățișări și stringeri de mîna celor dragi — părinți, profesori, prieteni și colegi — sub flăcările blitzurilor, asaltate de aparate de filmat, reportaje și bloc-notes-uri aprig minuite de reporteri nerăbdători și curioși, cu brațele pline de flori, surîzînd săvîșnic, răspundeau timid, nedumeriți și parcă speriați de valul de entuziasm și simpatie iscoditoare, de încintare și mîndrie ce-i impresură din toate părțile. Privirile tuturor celor aflați de la fiecare dată cu aceste prilejuri în eleganta spații ale Aeroportului Internațional Otopeni se îndreptau curioase spre siluetele lor subțiri, fremătătoare, spre chipurile marcate de obosescia drumului, dar luminate de o mare bucurie înăuntrii, pentru a afla (cu o clipă mai devreme, pentru că, în ziua următoare, ziarelor, prelînd știrile difuzate de agențiile de presă din lumea întreagă, vor informa asupra evenimentului, pe larg) că acești frumoși adolescenți aflați în centrul manifestărilor de entuziasm nu sînt alții decît reprezentanții elevilor români la Olimpiada Internațională de Matematică, Fizică sau Chimie, reintrați în țară incununați de laurii ce se cuvin învingătorilor.

Nu mai constituie pentru nimeni, cred, o noutate faptul că anii acestui deceniu al nouălea au adus școlii românești de matematică, fizică, chimie un prestigiu internațional impresionant; că faptul se datorează într-o foarte mare măsură și lor, celor mai tineri reprezentanți ai acestor științe, elevilor români care, reprezentîndu-ne țara în pasnice — și cu atât mai frumoase și de dorit — confruntări internaționale ale inteligenței și spiritului creator, cunoscute sub numele de Olimpiade, au reușit de fiecare dată să se situeze pe primele locuri, realizînd, de cele mai multe ori, maximum de punctaj, surclasînd într-o manieră impresionantă pe toți ceilalți participanți, reprezentanți ai școlii din toate colțurile de lume și stîrnind la început uimira apoi, prin confirmarea repetată a performanțelor, admirația și respectul în Cehoslovacia sau Austria, Ungaria sau Finlanda, Ungaria sau Cipru, Bulgaria sau Cuba, Polonia sau Australia, pentru a ne aprî doar la câteva din numeroasele exemple, în înblînzii cu sutele de reprezentanți ai zecilor de țări participante (din Europa, Asia, Africa și cele două Americi) acești minunați adolescenți ai noștri au impresionat și uimit, stîrnind elogi pentru un popor care are asemenea fii, pentru un sistem de învățămînt care îi formează și pregătește la asemenea înalte cote. S-a vorbit,

ca și în alte astfel de împrejurări, de un adevărat „miracol” românesc, nu puțin fiind aceia care și-au trimis observatori — reprezentanți ai ministerelor de învățămînt din întreaga lume — pentru a se împărtăși din experiența învățămîntului românesc în obținerea unor asemenea performanțe. Și nu mică o fost surprinderea acestora să afle că, de fiecare dată, echipele noastre olimpice (formate din 4-6 elevi) li s-ar fi putut adăuga oricînd alte câteva, formate, de asemenea, din elemente de excepție, practic numărul celor capabili să realizeze performanțe de răsunet fiind de ordinul sutelor și chiar al mîrilor! Nu este nici o exagerare. Dovada imediată a constă în faptul că, în fiecare an, din cei care au format loturile noastre olimpice și, în final, cei selectați să ne reprezinte în concurs cu cei alții, proveniți din toate colțurile țării. Meru este și alte licee completează prestigioasă listă a „creatorilor de performanți”, centrului de tradiție, ca București, Iași, Cluj-Napoca, Timișoara, Craiova, adăugîndu-se, iată, cele din Ploiești, Măgădici, Baia Mare, Pitești, Brăila, Arad, Făgăraș, Piatra Neamț, Bistrița, Drobeta-Turnu Severin, Tumu Măgurele, Galați, Brașov, Sibiu, Suceava etc. Explicația realizării acestor performanțe este, iarăși, lesne de înțeles, ea confirmînd, în fapt, deosebita atenție acordată de conducerea noastră superioară de partid și de stat dezvoltării și perfecționării în cel mai înalt grad a întregului sistem de învățămînt, în contextul perfecționării și modernizării întregii noastre societăți. Și este firesc ca, în condițiile acestei atenții deosebite acordate formării și afirmării multilaterale a personalității tineri, a realizării unei baze materiale de excepție, destinate întregului proces instructiv-educativ, performanța școlară să capete un adevărat caracter de masă. Simpla precizare a faptului că, numai în anul trecut, cele 25 de premii internaționale obținute de elevii români incununează, în țară, elongierea celor 800.000 de participanți la etapa de masă a concursurilor școlare, a celor 70.000 sînt în etapa județeană și a celor aproape 7.000 de concurenți în etapa națională, constituie, în acest sens, un argument semnificativ.

S-a întâmplat, spunem, ca, în ultimii ani, să fie celor mai buni dintre cei buni mereu aproape. Ați în momentele lor de născuș, de pregătire intensă și încercări din preajma vitlorilor confruntări, ei și după acestea, cînd, incununați de laurii succesului, la festivități organizate la Ministerul Educației și Învățămîntului sau în propriile licee, erau sărbătorii așa cum se cuvine. Cei mai mulți dintre ei sînt acum studenți; alții au terminat studiile superioare, fiind pe deplin integrați în activitatea economico-socială. Alții sînt încă elevi. Nu sînt, în general, vorbăreți. Rostesc întotdeauna cuvintele cu zgîrcire, dar cu un echilibru și o rigoare semantică de învînt. Spun unii — li ispitim la un moment dat pe Daniel Tătaru, ocupant în '85 al premiului I (punctaj maxim) la Olimpiada Internațională de Matematică de la Helsinki, acum student la Facultatea de matematică a Universității din București — că matematica ar fi o lume rece, o „abstracțiunilor necesare”, că ar fi lipsită de emoții și dăvoroare de orice sentiment... „Afirmatie falsă, — mi-a răspuns — ce nici măcar nu mai trebuie demonstrat, pentru că exemplul din istoria lumii, începînd cu antichitatea și pînă azi, sînt atît de semnificative în această privință încît orice copil ar trebui să știe că la baza întregii organizării a Universității sînt numărul, sau cel puțin numai prin număr ne putem reprezenta noi lumea înconjurătoare și, dacă lumea este în primul rînd număr, asta înseamnă că poate fi înscrisă într-o relație matematică, sau în mai multe, cuprinzătoare, însă, cu toate, a tot ce este omensc, iar omenscul nu poate fi lipsit de emoții și sentimente... „Cum crezi că se dobîndeste o asemenea pasiune?” — îl întrebam pe Cătălin Mălu-

Tablou de C. Nișescu

reanu care, în '87, la Olimpiada Internațională de Fizică, a impresionat prin perfectiunea lucrărilor sale, clasîndu-se pe primul loc la marea diferență față de toți ceilalți participanți — după ce el însuși adusese în discuție postularea „Știu și eu 7 mi-a răspuns. Cred că lina de fiecare, poate să fie și un dat al său dar cu siguranță este vorba, cel puțin în început, de ceva mai multă curiozitate și ceva mai multă perseverență în aprofundarea aceluiași domeniu ce, la un moment dat, te-a fascinat. Apoi te trezești că fără el nu se poate...”

Ceea ce impresionează la toți, dincolo de această mare pasiune a lor pentru una sau alta din științele fundamentale este extraordinara deschidere spre cunoaștere în general, deosebitul apetit spre construcția și dezvoltarea propriei personalități în consonanță cu noile izbină ale cunoașterii universale. Perfect conștienți de marea privilegiu de a se fi născut acum și aici, în România celei mai fertile epoci, în perspectiva afirmării depline a personalității umane, cu toți, de fiecare dată, au ținut să-și afirme, dincolo de dragostea și recunoștința față de propriii părinți și profesori, față de cei ce le-au îndrumat primii pași, ajutîndu-i să-și descopere adevărate vocații, profund simțind, dragoste și recunoștință față de secretarul general al partidului, tovarășii Nicolae Ceaușescu, față de tovarășii Elena Ceaușescu, omul politic de aleasă vibrație patriotică și revoluționară, savantul de larg prestigiu internațional, a căror excepțională activitate în fruntea partidului și a statului nostru constituie un permanent, strălucit și mobilizat exemplu de gând și faptă comunistă pusă în slujba continuării înfloririi a patriei noastre socialiste, a creșterii necentenite a prestigiei sale în întreaga lume. „Am primit aprecierile și laudele noastre, interesul deosebit acordat sistemului de învățămînt românesc — mi spunea Adrian Vasiliu, cîștigător al premiului I (punctaj maxim) la Olimpiada Internațională de Matematică desfășurată în anul trecut în Australia — ca un omagiu adus mult iubitei și stimulului nostru părinte și îndrumător, secretarului general al partidului, tovarășii Nicolae Ceaușescu, tovarășii Elena Ceaușescu, față de minunatele condiții de viață și învățămînt create nouă, tinerilor, în vederea realizării unor asemenea performanțe... „Iată de ce — îl continua ideea Sabina Andrada Zurac, cîștigătoare, tot anul trecut,

a premiului I la Olimpiada Internațională de Chimie desfășurată în Finlanda — cu deosebită satisfacție și mîndrie patriotică, simțim fericite să adresăm din inimă cele mai alese sentimente de dragoste și recunoștință secretarului general al partidului nostru, tovarășii Nicolae Ceaușescu, spre noi și marea împăniri, pe cele mai înalte culmi ale civilizației și progresului!”. „Ne bucurăm — mi spunea și Costin Radu Popescu, deținător al premiului I la ediția de anul trecut a Olimpiada Internațională de Fizică, desfășurată în Austria — că prin rezultatele noastre am putut demonstra înalta valoare a învățămîntului românesc în această cea mai bogată în împliniri epocă din istoria patriei. Aș vrea să-mi îngăduiți, de asemenea, ca acum, în preajma fetei aniversării a zilei de naștere a tovarășii academicien doctor inginer Elena Ceaușescu, strălucit om politic și mare de activitate științifică, revoluționară, de cea mai înaltă înaltă, pentru noi toți, să-i uraz, cu cele mai profunde sentimente de stimă și recunoștință, tradiționala urare «La mulți ani!», multă sănătate și putere de muncă în nobila activitate de ridicare a întregii noastre societăți pe noi trepte de glorie și măreție.”

Cuvinte-simbol, cuvinte-angoajament, cuvinte-certitudine, exprimînd o profundă vibrație interioară, argumente, în fapt, ale unui mod de a gândi și a înfăptui la scară celor mai înalte exigențe pe care le implică statutul de elev al României socialiste contemporane. Argumente ale modului în care impresionanta sintagmă-îndemnul a secretarului general al partidului, tovarășii Nicolae Ceaușescu, din Epocă din 28 noiembrie 1985, „Să devenim o puternică forță a științei și culturii!” copăcit, iată, și prin rezultatele acestor elevi, o tot mai consistentă împlinire.

Gabriel Năstase

Strălucitoare inimă

Flora de aur, lumină în cetate
Pe românescul patriei meleag,
Desfereci dimineții netulburate
Și purpură de steag în prag.

Înăpărei un drum ce va rămîne
Cu piscuri mari, fără de seamăn,
De la știința patriei române,
Știința dragostei de mamă.

Din inimă, spre culmea ce ne-așteaptă,
Cînd primăvara se-ogîndește via,
Trădăcem cald buchet de vind și fapte
Spre glorie de mîndră Românie!

Marilena Moldovan

Aniversare

E grîul înfrăți, luierii împlinirilor
Lumină încrederea primăverilor,
Aici în gîla dorului curg mirasma de soare
Urscind în piscuri, Patria e în pază,
Raze de Luceafăr lumină o țară
Văd în zi și an un simbol
Pecece ce străluce.

Cîntă munții, Dunărea și riurile
Cavara de primula se-astern
Rodesc izvoarele, buciamele cîntă pe
coline
Văzduh înnoibat de știință la orice pas
Patria e pămînt strălucitor
Luminat în acest ianuarie plin de soare
și grîu.

Veniți cu toții de la izvoare la Dunăre
și Mare
Să cinstim zorii zilei, tezaur al țării!
La mulți ani, cu soare roșu, galben,
La o caldă aniversare.

Elisabeta Băbeanu

La ceas aniversar

Prin tot ce face, țara își inclină
Întră recunoștință ochii ei de jar —
Eu cu lumină scriu pentru lumină
Și mă așez străjer cu viața la hotar.

Solămne clipe ceasul ne vestește
Zăcînd prin noi ca auru-n cîmpii.
Sub cerul frunții azi, zăpăda înfloarește
Cum înfloarește visul la porțile dinții.

Eu cu lumină scriu pentru lumină
Și mă așez străjer cu viața la hotar!
Mă-nclin în ziua de aniversare plină
Mulți ani să ne trăiți, la ceas aniversar!

Costel Bunoaica

Florile recunoștinței

În ianuarie	Purtăm în inimă
Cu zăpaci	Și-n mîini
Ca prima iubire	Cuvintele flori
Mugurii	Verticila
Își aud sufletul,	Acestui timp nepereche
Neastentă	Reverberînd
Lumina științei	Ca un ecou
Vă curează	Ne adună
Timpla	Și ariile-n mare
Reversînd	Știindu-vă odată
Cîntec și iubire.	De al Patriei Erou.

Geo Călugăru

Geta Mermze: „Șantier”

Ianuarie de aur

Urmare din pag. a 3-a

odată, au la îndemînă toate mijloacele pentru a învinge granițele ce stăvilesc puțința de cunoaștere, cîștigînd într-una noi teritorii prin lumina științei, fiindcă așa a făcut și Ea, deschizînd, totodată, nebuluțele pînă acum căi de urmat, dînd aprî largi cercetării științifice; ...glasul oamenilor muncii din vechile și noile cetăți — orașele noastre, din străvechile sate și din preschimbatele sate care-n muntele-întăi, în cîmpia-mură, ori lângă rîul-frate și sub cortărea pădurii-surori, înfloresc năzuind, aitea, la dobîndirea țalei celor dinții, oameni cinstiți și truditori pașnici, adică, avînd, cum niciodată, timp prețios sărbătoririi rodului muncii lor, fiindcă Ea, în dreptă și bărbatul celui mai de seamă de la noi, veghează continuu la preabinele țării, țării căreia El i-au dăruit o epocă pe deplin strălucitoare; ...glasul celor dăruți artelor care, cum niciodată, se bucură de libertatea creației, înnoibîndu-și gîndurile stelar, fiindcă Ea, la rîndu-i, a înnoibat arta, îngrijindu-se și de spiritul țării, chemîndu-i pe toți sub însemnele umanismului socialist;

...glasul țării întregi care, cum niciodată, leși înalță zidurile senin de pace, fiindcă Ea, neobosită, lîngă neobositul bărbat ce ne conduce destînl, veghează la starea de pace;

...glasuri venite din lumea cea mare care, cum niciodată, ne cunoaște și ne recunoaște, și prin cîntarea El, savant și om politic de primă mărime, deschizîndu-i-se porțile academilor, societăților științifice și instituțiilor de învățămînt superior, incunundu-i-se opera cu distincții, ordine și medali, prin strălucirea acestora sporind și strălucirea României.

În ianuarie, așadar, într-un înscris cu litere de aur în celsanderul de patrie, sărbătorim și goana românească, știința românească, cultura română. Împlinirile acestora sînt puse sub pecetea duratei, și în aceste lucrări trebuie să identificăm, cu admirație și recunoștință, imensa contribuție a militantului comunist, a savantului de reputație internațională, tovarășii academicien doctor inginer Elena Ceaușescu.

„La mulți ani!”, să spunem, cu toții, acum, celor care, unindu-și destinele, le conduc pe ale noastre, sărbătorind într-un ianuarie de aur, celor care stau în fruntea partidului și a țării, lumină lîngă lumină!

CALD OMAGIU

Urmare din pag. 1

În toate domeniile de activitate. Atingerea unui nou stadiu, acela de țară socialistă mediu dezvoltată, are în știință, așa cum deseori s-a subliniat, un teren de o indiscutabilă și amplă susținere. Valorile minuscule sînt azi în mod organic legate de știință și cercetare, într-o interdependență continuă și cu un efect stimulator de cea mai mare importanță pentru activitatea creatoare, pentru organizarea științifică a producției și transformarea rezultatelor acesteia în substanțiale mijloace ale ridicării nivelului de trai material și spiritual.

Prestigiul operelor științifice a tovarășii academicien doctor inginer Elena Ceaușescu se îmbină cu acela al omului politic cu înalte responsabilități în activitatea de partid și de

stat. Larga confirmări internaționale vin să întărească acest prestigiu și să-l sublinieze importanța, mai ales în acel sens umanist în care știința și viața, știința și munca, știința și politica se armonizează atît de concret și atît de distinct.

Această triadă: învățămînt-cercetare-producție explică poate în modul cel mai clar universul de preocupări și cerințe prin care pregătirea, formarea și afirmarea tinerelor generații beneficiază de un statut moral și politic deosebit. În acest perimetru al virstei tineri, al descoperirii talenților și vocației și, de bună seamă, al îndrumării și instruirii lor pentru muncă și viață se resimte contribuția de excepție a tovarășii Elena Ceaușescu. Tineretului, așa cum se spune în Programul partidului, reprezintă viitorul înșuși al națiunii; prin știință, prin muncă, prin cultură, el este

chemat să se afirme ca un factor puternic al progresului și civilizației și totodată ca participant activ la înfăptuirea propriei sale condiții. Înțelegerea acesteia și sub un asemenea raport al determinării viitorului constituie, de asemenea, o trăsătură dominantă a activității politice și științifice pe care, alături de marea bărbat al țării, Erou între Eroi neamului, tovarășii Elena Ceaușescu o desfășoară cu o exemplară și luminoasă contribuție la cauza propăștirii socialiste a patriei, a poporului.

Cu sentimente alese. În prețuirea și stima întregii națiuni, urările calde, sărbătorești, incununa un drum rodnic și luminos, fiind în firea noastră, a tuturor, de a-i cinsti astfel munca și viața, nobila activitate în care vedem un înalt exemplu de patriotism. La mulți ani!

Prețuirea științei

Urmare din pag. 1

avanposturile cercetării și aplicării în producție a noului, a valorilor științifice și tehnice. Este adevărat, în acest sens, dar tot la fel de adevărat este că pînă în anul marcat de Congresul al IX-lea al partidului, această tradiție a avut mai mult reverberații teoretice, economia românească fiind în insuficientă măsură receptivă și aplicativă valorilor gândirii și cercetării științifice. Transformarea cu adevărat a științei, a culturii în general, într-o puternică și omniprezentă forță de producție s-a petrecut abia în anii noștri. Argumentul la vedere ni-l procură însăși schimbarea în relief economic și social a țării, valorile muncii din industrie și agricultură care sînt inseparabile cercetării științifice și se întemeiază tocmai pe valorile spiritului creator. Se datorează toate acestea unei politici bine edificate în raport cu cerințele progresului și atitudinea față de știință, față de învățămînt, față de cultură și nu este lipsit de semnificație să ne reamintim că, de fapt, întregul Program al partidului de făurire a societății socialiste și comuniste este întemeiat pe o largă și edificatoare platformă științifică pe care vasi și edificator evantai de condiții și probleme specifice puse în ecuație cu legiții mai generale. Prețuirea științei ca și avîntul deosebit pe care l-a cunoscut și-l cunoaște aceasta, în legătură cu învățămîntul, cu școala, cu creșterea și afirmarea noilor generații de specialiști, cu producția de bunuri materiale și spirituale și participarea nemijlocită

În slujba progresului

Urmare din pag. a 3-a

traduceri, avînd titlurile: „Cercetări în domeniul sintezei și caracterizării compușilor macromoleculari”, „Polimerizarea stereoespe-

Ion Grigore: „Flori”

cifică a izoprenului”, „Noi cercetări în sinteza și caracterizarea compușilor macromoleculari”, „Cercetări în chimia și tehnologia polimerilor”, „Rășini de hidrocarburi”. Totodată, tovarășii Elena Ceaușescu, conduc lucrările de elaborare a amplei Enciclopedii de chimie, în curs de apariție. Deosebitele merite științifice ale tovarășii academicien doctor inginer Elena Ceaușescu, au condus la alegerea sa ca membru titular al Academiei Republicii Socialiste România, al numeroase altor academii, societăți științifice și instituții de învățămînt superior de peste hotare, precum și la acordarea unor importante distincții, ordine și medali românești și străine.

Sărbătorind Ziua de naștere a tovarășii academicien doctor inginer Elena Ceaușescu, îi adresăm, cu deosebită stimă, respectuoase urări de viață lungă, deplină sănătate, fericire, rodnică activitate, noi și prestigioase realizări pe toate planurile în multiplele sale preocupări.

Exemplu luminos

Urmare din pag. a 3-a

Congresul Național de Chimie din septembrie 1988, tovarășii academicien doctor inginer Elena Ceaușescu a prezentat cu claritate sarcinile care revin cercetării științifice în perioada imediat următoare și în perspectivă pînă în anul 2000, menite să contribuie efectiv la înfăptuirea programelor de valorificare a materiilor prime, realizarea de noi materiale și tehnologii cu caracteristici superioare pentru asigurarea parametrilor funcționali și calitativi ai produselor. În continuare, cercetarea va fi orientată pentru realizarea de noi sortimente superioare de materiale plastice, cauciucuri, fire și fibre sintetice, medicamente, coloranți și va trebui să se acționeze mai energic și mai eficient pentru modernizarea industriei anorganice și de îngrășăminte, pentru reducerea în general a consumurilor energetice, de materii prime, valorificarea și creșterea gradului de recuperare a tuturor produselor refolosibile.

Problematika Institutului Central de Chimie este în totalitate concentrată pe direcțiile jalonate cu claritate atît prin directivele Con-

REPORTERUL

Sint întrebări și întrebări. Sint întrebări care conțin în ele înșele răspunsuri, dar sint și întrebări fără răspunsuri. Mai sint întrebări la care numai unii pot să răspundă, deși nu se pare tuturor că o putem face. Și sint întrebări pe care ni le punem singuri. De exemplu, de ce între atîtea urări de sărbători, în buna tradiție a lertării umane, a apărut și o urare, dacă așa se mai poate numi unea, de la „ură”, de rău, de foarte rău? Există oare atîta ură, încît să poți dori rău altcuiva tocmai de sărbători? Există atîta nebulă datorită căreia să ai rău asupra-ti un asemenea stigmat? Întrebări doar retorice, pentru că de existat a existat o asemenea urare în bogata noastră corespondență de sărbători. Or, cine e capabil de o asemenea grozăvie, sigur e incapabil de frumusețe. Pentru că numai ea, bunătața aceea care lăță este creatoare de frumusețe, de emoție precursată, de vise și de iluzii. Sintem siguri că nu vom fi înțeleși de toți cei care ne scriu, vor fi și unii care vor crede că nu putem lerta un dușman. Dar ce dușman e acela care îți dorește sănătate, viață îndelungată și noroc? Oricum, un dușman plin de originalitate, nu? Un lup în blana de mîier? Să fim serioși. Să fim la înălțime de serioși ca un copil care întrebă: „de ce se uită floarea la mine”? Chiar, de ce se uită? O asemenea întrebare te scutește de toate răspunsurile pe care nu le-am dat înainte. În apropierea ei pășește chiar și o lumină.

PETRAMI, Sulina: Am făcut o excepție acceptîndu-vă pseudonimul, la început din curiozitate pentru adresa dv. (Hotel „Sulina”), pe urmă pentru valoarea navelor „Bepo”. Ca să fim sinceri, nu știu dacă s-a tradus (cum înțeleg situații în scrisorile) sau o operă originală. Cînd am fi, nouă ne-a plăcut. Păcat că dimensiunea (40 pagini) e prea mare pentru revistă. Revenții neapărat (și dacă se poate din același hotu) unde a recepționat Hortensia) cu ceva mai scurt (traducție, rețraducție, traducție) sau în precurat. Ca să nu mai vorbim de numele adevărat, de o fotografie și cîteva date biografice!

NICOLAE RADU, Pitești: Cînd nu scrieți „vești” pentru adormit bătrînii”, proze ghidice, scrieți proză romantică. Și invers: la „Era adevărat. Credința în via se apulberase odată cu întocmirea actelor oficiale, a alergăturii de la ghișeu la ghișeu, a cuvintelor reci lipsite de inflexiune, ale unor funcționari ruli-niți, obșnuiți de mult cu oamenii răvășiți în durere. Timpul curgea ules, păcărî peste orele lui în prima noaptea de singurătate.

„Ea rămăsese într-o fotografie suspendată pe perețele copileșilor de alb. Și zîmbetul îi rămăsese acolo, amintitor a primăvară. O flacără gălbuiu o lumină o flacără de veghe. „Maria”, încercă să vorbească dar numele porni sugrumat. Renunță. Se gîndi că a iarnă, o iarnă aspră, fără zăpadă, cu pămînt colțos, înghețat de permanente vînturi reci, geroase. Fără un moment dori ninsoarea, ar mai înmăna înima bucurii, ar bucurii ochii albu strălucitor al zăpezii. Ar fi plăcută o birjoană prin zăpadă, bulgar zborulilor rotunzi — meteori albi al iernii — apoi cealalt fierbinte și vorba domoală... Vorba domoală cu cine? Cu cine birjoana? Iarna imaginată își pierdu frumusețea.

Se ridică și aprinde lumina. Bruce oglinda îi descoperi chipul. Neras, ochii înroșiți de nesomn, colturile gurii căzute. „Doamne, cit de bătrîn sînt!” șopti frecîndu-și instinctiv bărbia. Barba aspră mușcă mîna răbucioasă. Se simțea bătrîn și oboșit și se simțea înțeles. În stîmțec de milă și silă privea de pe chipul răvășit ce îl oțerea oglinda. Se așeză în fotoliu și întinse mîna spre cartea pe care o cumpărase în ziua în care Maria...

CARTEA DE PE NOPTIERĂ
„Era adevărat. Credința în via se apulberase odată cu întocmirea actelor oficiale, a alergăturii de la ghișeu la ghișeu, a cuvintelor reci lipsite de inflexiune, ale unor funcționari ruli-niți, obșnuiți demult cu oamenii răvășiți în durere...”

DOINA MOLDOVAN, Turda: E de preferat scrisul d-voastră răslet litera mașinii de scris. Așteptăm.

BIGHIU MARIANA, Galați: Faptul că îl luți pe Labiș și că în fiecare decembrie vă amintiți de el ne-a impresionat, așa cum de sigur ați sperat. Mai trimiteți!

MIRAIL VLAD, Tirgoviste: Reportajul e prea băjos. Pe noi ne interesează reportajul literar, sau cel...

„GÎND INARIPAT”, Cărlărești: E un cenacuș de copii care ar interesa revista „Cutezători”. Trimiteți poeziile acolo.

ADRIANA POPESCU, Ploiești: „Revedere” e o farsă foarte bună, dar cu sîrșit banal. Revenții cu o altă vedere.

VIORLE ANGELESCU, Constanța: Din scrisorile dv. nu am înțeles decît că sinteți un umorist care se respectă. Vă învidiem. Deocîndă!

ANTONIA MUNTE, București: Adresați-vă revistei „Pentru patrie”. Cine știți?

MIRCEA LIVIU OVIDIU, Giurgiu: Iați, am stabilit legătura. Textul e curat, melancolic, plin de bunăvoință față de bătrînii și porumbel. Vă așteptăm în continuare cu ceva dedicații noi, „tuturor ardelenilor”, și cu „tuturor românilor”, nu?

Julian Neacșu

Reporterul ca posibil prozator

adesea, parcînd, nu fără un real interes, cărțile de reportaje apărute în ultimii ani, am căutat în paginile lor intrate altele, și acele care să ne îndreptățească speranța așteptării unei (sau mai multor) volume de proză beletristică în sensul cel mai exact al termenului, semnate de autorul aflat în spațiul acestor scrieri considerate de către mulți „de frontieră”. Fiindcă dacă ne gîndim la un Ștefan Bănuțescu, un Traian Coșovei (spea a nu citea decît două din mult mai multe exemple posibile) ori alții, din diverse generații de scriitori care au debutat cu reportajul, o asemenea curiozitate și așteptare din partea lectorului se justifică în totalitate.

Am încercat recent gînd de mai multe ori și citind relativ recentă carte de reportaje a lui Ion Andreiță (Cum se vede țara la românii, Editura Junimea), unul dintre cei mai prolifrici autori din acest domeniu, pe care îl cunosc prin mii de fire legate de realitatea imediată a vieții, a șantierelor, a orașelor și satelor țării, dar și a celor ce sporesc patrimoniul de valori al ei — oamenii care muncesc și gîndesc după normele cele mai noi — record direct la mutațiile socio-economice românești de ultimă oră.

Debutul cu poezie (Mînașca de a trăi, 1970, titlu intructiv simbolic pentru aderența la realitate a autorului în volumul următor), Ion Andreiță a intrat repede, curajos și fără prejudecări din domeniul reportajului, fiind unul din aparținătorii lui editoriale (Dramaturgie estetică, 1982; Natură vie cu barac, 1983; Vîrsta care nu cunoaște eclipsa, 1984) marcînd, într-un fel, nu numai graba de a „imortaliza” momentul devenit țară, ci și anume secvențe revelatoare din evoluția și perfecționarea și specializarea oamenilor etc. Nu întîmplător într-un subtitlu al volumului său din 1984 autorul notează: „Datele și numele din reportajele ce urmează redau realități conforme momentului cînd călătoream prin aceste locuri, cînd discutam cu acești oameni. S-ar putea ca între timp unele date să se fi schimbat. Nu-i vina reporterului. Aceasta este drama și marea reportajului: fiind puse cu dinamica vieții de zi cu zi, el ajunge să-și întrecă autorul — uneori chiar imaginativ acestuia. De aceea, dacă vîntul și crîmă la Crivita, Buzău ori Borzești vreau personal și nu-i veți mai găsi muncitor, ci tehnician ori maestru ori inginer, nu secretar al comitetului, ci din nou muncitor ori inginer, ori poate altceva, dacă în locul cutare veți descoperi o casă nouă, o fabrică de planșe de piază, autorul vă roagă să-i acordăți circumspecta scurgeri peste aceste însemnări a unui timp, deși redus calendaristic, rodnic și înnotor în esența sa”.

Și-ar putea spune că Ion Andreiță are predecesi, pentru anume subiecte reportajice și că dimpotrivă, altele nu i-ar sînt curiozitatea și n-ar avea șansa de a pătrunde în carnete de însemnări. Evident, experiența volumului „Natură vie cu barac”, unde

eroii întîmplărilor de tot felul erau constructorii de pe șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră, s-a consumat benefic pentru autor și nu mai poate fi repetată, dar am rămas desulete alte șansa de investigație, de reflecție și de „elaborare” a reportajelor. Ele sînt, în noua carte: universul unor locuri și muzee evocatoare ale trecutului (S-a ridicat spre cer, din Hodișeni), spațiul unor transformări urbane-fără precedent (Făsenii, în amaza timpului de viață; „Prefișul” de Odorhei; Drăgășani, dincolo de viticultură, lumea satului (Griul de Gîrla Mare; Pral — nici o tangență la sare), în fine, dar nu în ultimul rînd viața din mari colective muncitorești („2 August — uzina-simbol”) etc. etc. Și pretutindeni reporterul este dispus să descopere deopotrivă spectaculosul, dar și firea oamenilor, mutațiile petrecute în conștiințe odată cu schimbările mari, fundamentale din însăși biografia țării), replica de dialog, interlocuțiilor, dar de altă parte și acel ritm prezent al muncii și al vieții, argumentul palpabil și grăitor al faptelor atunci cînd ne comparăm schimbările cu trecutul nu prea îndepărtat. Debarcîndu-se aproape în întregime de cifre și date aride (care, în trecut fie spus, ar îngrăia lectură), Ion Andreiță are, în schimb, o vădită predispoziție pentru găsirea „punctei”, a celui „ceva” gazetăresc care să-l individualizeze în contextul cărților semnate de alți confrăți: însuși titlul cărții nu vine de la expresia de dragul spectaculosului sau al șanșelor, ci dintr-un anumit punct de vedere, înțelegînd că „punctul” este în punctul interesant, însă dincolo de el se cere, credem, vînt în ce măsură reportajul ca atare investigatează și dezvoltă, oferă argumente și propune imagini pe care le receptează, așa și al altfel, numai ochii reporterului (și nu numai de dragul spectaculosului sau al șanșelor). Din acest punct de vedere textele lui Ion Andreiță rezistă unei analize mai atente și par — văzute dintr-un alt unghi — adevărate „crocîșuri” ale unor tot atîtea posibile povestiri și schițe ca ar putea fi circumscrise beletristicii pure, îngrășînd condiția lor de reportaje surprinzător efemere. Pentru a se ajunge acolo, adică la a transpune totală a statutului lor actual și la pătrunderea în spațiul prozei autorului mai are, însă, de parcurs drumul, deocîmplu, al adîncirii psihologiei personajelor și al acestor două: puterica a sensurilor și a tendințelor subiective — factologiei receptibile la prima vedere. Dacă reporterul de azi va alege acest drum rămîne de așteptat și de văzut la vînturile lui spații editoriale. În orice caz recentul volum nu se pare a putea fi otrondu-ri-le lui.

Florentin Popescu

Un clopot scufundat

Urmare din pag. a 2-a

după opinia mea, tocmai în modul în care surprinde atmosfera de familie, în tulburile și obiceiurile îndătinale ale acestora, în cultura și muncii și al valorilor tradiționale, ca și respectul față de oamenii de seamă responsabilizați, erau fundamentale. Se poate recomanda conștientul mic-burghez al exmanșiei, — ca să nu zic normal, civilizată — din rețetărilor de bucate al acestei familii; băntușa, care reprezintă al industrial, în sine, o istorie și o mentalitate. Aceasta se poate desprinde și din psihologia rețetărilor a personajului, migrînd înșel, instigînd, din calea zonelor conflictuale: „Ce mi bine seamănă cu un melc. O gelatină înecată și vulnerabilă într-o materie opacă. Se deplasează lent într-o direcție, însă o urmă strălucitor derizorie, la orice atingere se oprește, zace, și nu-i poți deosebi de unul mort”. Profesor la o școală, simte „deriziunea” ocupației și dorește o lume mai puțin asaltată de factori conjuncturali. Gratie mîinii ocrotitoare a tatălui ajunge la muzeu. Aici para a-și găsi liniștea cutată, dar e numai o aparență, deoarece sub crusta de morțeașă colcăieșă patimii și fricțiunii subterane, iar ocupațiile frizează ridicolul. Umbă cu o excepție voluntă pe la diferite întreprinderi, face fizic Paștunca (mînuții) a inventarelor care funcțională pentru epocă: e un călător pe toată lumea de orice responsabilitate. Amintim de ratare, mai mult decît ar fi crezut, el evedează de aici, face pe profesorul de franceză la agronomie, unde predă după niste manuale ideote; în sfîrșit, grație tatălui, se mută și de aici, în grîmădește în dîlăpuri în penza un doctorat meruu amînat, le aruncă, descoperă viața scrișului și abia atunci are revelația a se descoperi pe sine: prin aceste „măturisiri-„interlocuiri”, fără nici un plan riguros, care dau seama de existența lui. Ambția sa, în cazul de față, este să scrie o carte despre nepotății și despre nimic, o carte contrară oricăror norme și modele: „El nu concepe să scrie decît ce riscă să fie nu parțial, ci cu totul ratat”. Sau: „Dorita lui, probabil iluzorie, ar fi să scrie o carte despre lumea ca înconștient”, care să surprindă fragmentarismul existențial de fiecare clipă, „haosul de dincolo de determinări”. Scrișul înainteză greu, între rivni și nepăsare. Într-o minunim de entuziasm și inertă vîntă obolomovistă și parantezele-comentarii devin tot mai multe și uneori și mai interesante decît romanul înșel. De fapt, el asta și vrea: să-și submineze meruu cartea cu un comentariu persi-

fant, care să-l arate meruu așa cum este, dezgînd de orice adăos, de orice înșelare, subînșelînd cărții, însăși realitatea deosebită, incalculabilă de ficțiune, deci incapabil să inventeze, cum se spune, un univers, imi fac din amintiri o lume imaginată, gratuit pentru mine dar populată de oameni reali. Mă simt frustrat la ideea de a scrie o pagină presupus bine scrisă pentru a nu fi jigni persoanele în cauză sau pe urmașii lor.”

Acesta strategie narativă („Talentele de tatician. A găsă o multitudine de soluții, a impresura cu se lucră dorii”) duce la o situație aparent paradoxală: dacă viața poate fi falsă al falsificată, măcar cartea, „ficțiunea” să fie adevărată, să corespundă adevărului. Reportul dintre etic și narativ (social) a fost inversat și în favoarea eticului. În acest fel Liviu Ciocălie reconstituie importanța demnității acrușului și a sensului comunicat în cuvînt. Esta revanșă tardivă pe care el și-o ia asupra sa înșel, cel de atunci, și a epocii acestuia.

Poeziile lui Marcel Mureșeanu (Pe adevărate copilări, 1980. Cel din urmă, 1974. Scrieri care prilezi, 1978, Amargi (intertextual, 1983, Matineu, 1984. Viziune cu perameli căieri, 1985) vorbesc limpede de natura de stat ontologic alit din punctul de vedere al scenariului tematic, cit și al retoricilor. Neterorizat nicicînd de o formulă poetică ultramodernă, de șanșele și otopile postmodernismului, de mirajul ermetismului fără scopuri estetice, valorică, Mureșeanu s-a dus să scrie pe o linie de înțelegere a căreia poezia își cucerește teritoriile dintr-o experiență trăită, dintr-o memorie afectivă provocată să-și devăluie identitatea, să vizualizeze spațiile să nemesacă o temporalitate, totul în raport cu lumea și viața socială și istorică. Tematic, scenariul liric își asumă universul satului: satul cu amintirile, cu anotimpurile, cu magia poveștii a descintecelor, dar mai ales istoria, evenimentele ei, retrăite în alinată cu un neobșnuit sentiment al recuperării unei mitologii românești. Dată, ritualurile, miturile, ethosul românesc sint pentru Marcel Mureșeanu autentice spații ale poeziei, izvoare ale lirismului. E o reînnoire spre origini, spre sacralitatea formelor și a timpului regăsit. Este, nici vorbă, și un mod eficient de a vizualiza o experiență de natură ontologică de a-și asuma semnificațiile ei fundamentale, de a purta un dialog cu spiritul de continuitate, de viața românească, redescoperită nu în simple explorări arheologice, ci în ritualurile, tiparele originare, în fondul ei daco-roman neatinde de acruș vulnerabilității istorice este pentru Marcel Mureșeanu o ființă deschisă poeziei ca formă de recuperare lirică. Retrînd istoria, poetul îi retrăiește eroica ființă, miturile, faptele, latinăta. Marele zeu dac, Zamolxe, există ca un personaj etern, născut și prințea. „Cred că dăci / își coperău cu ură și cu copri ferestrele / ca să dăruiească o parte din soarele și din lumina lor / zeului cel mare, Zamolxe. / Cred că dăci leșeau să moară / în tînda de lut a casei, / ca sufletul lor să ajungă în viața / zeului cel mare, Zamolxe. / Cred că dăci / i-au dat regelui lor / ce ucis de roman, / un munte și-o vale / și-o grădină cu meri înfloriți, / s-o ducă zeului cel mare, Zamolxe. / Cred că zeul cel mare, Zamolxe, / după o vreme / i-a binecuvîntat, zicîndu-le: / lăuta-le toate sînt voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului de înfățișa o lume vie. Sacru și profanul nu au granite. Totul e realizat de Marcel Mureșeanu în numele unei realități sociale și mitice. Zei și oameni creează istoria, o memorie a ei: „Sarmizegetusa cu ze și frumusețe. Legi născute și viteji și canali, / etate cu ură și cu toată cea omenești, / cu pripășiți și cerșetori, / regii tăi erau călbi, / regii tăi erau eroi, / fata ta era păgînă, / talpa ta era de strămos, / oasele tale erau plătă de țăru. / Sarmizegetusa cu treburii zălate, / cu voci, cu cai mînuși, / cu războaie de teut lină, / cu războaie de aprat hotărul, / lupii tăi veneau sub ferestre, / lăncile bășoșilor zăceau lină pat, / strălăie tale atipeau, / nevestele lor alăptau copiii. / Sarmizegetusa cu filozofii, / cu preoți și aurari, / iernile îți dăseră oțet, / toate sînt ale voastre, soarele, lumina, sufletul, / muntele, valea, / și grădina cu meri înfloriți.” Sarmizegetusa e o catedrală a neamului românesc, un sanctuar dacic ce ritmează vocea istoriei cu conștiința unei existențe neîntrerupte. „Romanii” și este relinvat de poet din perspectiva vieții și vîntului

Opera de mare valoare pusă în slujba progresului, păcii și colaborării

Dintotdeauna, poporul român a știut să-și cinstească eroii, să-și aducă prinosul recunoștinței sale marilor, personalități ale istoriei patriei, celor care, printr-o muncă neprecupețită, prin puterea minții și a faptelor, au adus contribuții majore la afirmarea și împlinirea nobililor noștri de îndepărtată, unitate și progres ale națiunii noastre, la creșterea prestigiului României între țările lumii. O asemenea personalitate de excepție, a cărei figură luminoasă, exemplară prin tot ceea ce a înfăptuit și înfăptuiește, s-a înscris definitiv în marea galerie a personalităților neamului românesc, este tovarăsa academician doctor inginer Elena Ceaușescu. În aceste zile ale începutului de an, când gândul se avântă spre minunatele perspective de noi și mărețe împliniri în ampla operă de înflorire multilaterală a patriei, întregul nostru popor sărbătorește, într-o atmosferă de vibrant patriotism, aniversarea zilei de naștere a tovarășei Elena Ceaușescu și a îndelungatei sale activități revoluționare. Este caldul omagiu adus din inimă militanților revoluționar de aleasă esență, omului politic dăruit cu trup și suflet poporului din care s-a născut sovietul de renume planetar, care printr-o prodigioasă multilaterală și neobosită activitate, are o contribuție de inestimabilă valoare la toate marile înfăptuiri ale prezentului socialist al țării, la creșterea continuă a renumelui spiritualității românești, al României în lumea contemporană.

SUFLET DIN SUFLETUL NEAMULUI SĂU

Patria este cuvântul tuturor al întregii activități revoluționare, politice a tovarășei Elena Ceaușescu. Suflet din sufletul neamului său, tovarășa Elena Ceaușescu și-a dăruit și își dăruiește întreaga energie și putere de creație României socialiste, poporului român, operei de înaltă a patriei pe noi culmi de progres și civilizație. Intrată încă din fragedă tinerețe, alături de cel mai iubit și stimat fiu al națiunii noastre socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în mișcarea revoluționară, tovarășa Elena Ceaușescu a participat cu neînfricată la marile bătălii de clasă, împotriva fascismului și războiului, punând întotdeauna mai presus de orice interesele și aspirațiile vitale ale poporului român, voind să de a-și fiuri o viață nouă, liberă și demnă, de a se dezvolta de sine stătător. Încă din acei ani grei, ai luptei din ilegalitate, al înfruntării aparatului de teroare al regimului burgeois-moșier, tovarășa Elena Ceaușescu s-a distins prin înaltă calitate morală, prin patos revoluționar, prin fermitate și curaj, prin promovarea în orice împrejurare a virtuților definitorii ale poporului român, a năzuințelor tuturor popoarelor de a-și clădi viitorul în pace și prietenie, într-un climat de vigoare autentică, înțelegere și cooperare internațională. Aceste strălucite calități, forțate în ani dificili al luptei pentru libertate, dreptate socială și națională ce au primers actualul istoric de la 23 August 1944 s-au afirmat plener în perioada edificării noului arhitecturii și, cu deosebire, după Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, care a inaugurat cea mai bogată și mai fertilă epocă din existența milenară a poporului român — Epoca Nicolae Ceaușescu. „Congresul al IX-lea — sublinia tovarășa Elena Ceaușescu în Cuvântarea rostită la manifestarea populară consacrată marilor sărbători naționale a României, desfășurată în Capitală la 20 august 1968 — a inaugurat o epocă de glorioasă împliniri, caracterizată printr-un puternic spirit inovator, care a dat un puternic impuls gândirii și activității revoluționare, punind larg în valoare capacitățile și energiile întregului popor, asigurând valorificarea la un nivel superior a mijloacelor materiale și umane de care dispune societatea noastră socialistă.” În acești ani, arăta tovarășa Elena Ceaușescu, au fost adoptate hotărâri de importanță istorică privind dezvoltarea armonioasă, în ritm înalt, a industriei, agriculturii, a tuturor sectoarelor economiei naționale, repar-

țizarea echilibrată a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării, ceea ce a dus la ridicarea economică-socială a tuturor județelor și zonelor patriei, la creșterea generală a gradului de civilizație și bunăstare a întregului popor, la realizarea egalității depline în drepturi pentru toți cetățenii țării. La toate aceste noi înfăptuiri — inseparabile de gândirea și activitatea teoretică și practică ale tovarășii Nicolae Ceaușescu — citim de țară nouă, militanți neobosiți pentru continua înflorire a patriei socialiste, pentru afirmarea sa demnă în lumea contemporană — o importanță și valoare deosebită și-a adus tovarășa Elena Ceaușescu. Ca o expresie vie, elocventă a înaltei aprecieri de care se bucură în rândurile partidului nostru comunist, ale întregului nostru popor, tovarășii Elena Ceaușescu i-au fost încredințate înalte funcții pe linie de partid și de stat. În calitate de membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim viceprim-ministru al guvernului, președinte al Consiliului Național al Științei și Învățământului, tovarășa Elena Ceaușescu aduce contribuții de excepțională însemnătate la fundamentarea politică internă și externă a partidului și statului nostru, la promovarea și înfăptuirea acestora, la traducerea în viață a angajamentului și programelor de dezvoltare multilaterală a patriei, la realizarea obiectivelor privind creșterea calității și eficienței, a productivității muncii, introducerea largă a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane, la înflorirea generală a societății românești pe coordonatele socialismului și comunismului. Dimensiunea internațională vine, de asemenea, să întregască în mod fericit și semnificativ vasta activitate politică desfășurată neobosit de tovarășa Elena Ceaușescu. Întregul nostru popor apreciază astfel în mod deosebit aportul tovarășei Elena Ceaușescu la promovarea politicii externe de pace și amplă colaborare a partidului și statului nostru. Cele peste 200 de vizite efectuate în țări de pe toate continentele de tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășii Elena Ceaușescu, înălțările și comorțările la nivel înalt desfășurate la București și în marile orașe ale lumii, momente cu ample rezonanțe în cronică raporturilor României socialiste cu statele respective, au deschis noi și largi perspective pentru dezvoltarea acestora în beneficiul reciproc, al cauzei păcii și înțelegerii internaționale. În calitate de președinte al Comitetului Național Român „Oameni de știință și pace”, tovarășa Elena Ceaușescu militează cu

înaltă consecvență și responsabilitate pentru înălțarea unității de acțiune a savanților, cercetătorilor și specialiștilor de pretutindeni, în nobilă luptă pentru încetarea cursului înarmării, pentru trecerea urgentă și hotărârită la dezarmare, în primul rând la dezarmarea nucleară. „Formidabil de adevărat că un nou război mondial s-ar transforma inevitabil într-un război nuclear care ar distruge înesăși condițiile pentru existența vieții pe planeta noastră — sublinia tovarășa Elena Ceaușescu — România consideră că problema fundamentală a epocii contemporane o constituie trecerea hotărârită la dezarmare — și în primul rând la dezarmarea nucleară. Acum, mai mult ca oricând, să impune unirea eforturilor și acțiunilor tuturor popoarelor pentru sprirea cursului periculos al evenimentelor spre încordare și război, pentru apărarea dreptății supras al oamenilor, al națiunilor, la pace, la viață, la existență liberă, independentă și demnă.”

SAVANȚUL DE RENUME PLANETAR

„Pământ de la început al socialismului și comunismului se realizează pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii moderne, ale cunoașterii umane în general — sublinia tovarășa Elena Ceaușescu — trebuia să se precizeze în continuare, mult mai sășănit, de dezvoltarea activității de cercetare, de selecționarea operativă și eficientă, cu ajutorul cercetării științifice, a diverselor probleme pe care la ridică promovarea progresului tehnic în întreaga economie, noua revoluție tehnico-științifică și noua revoluție agrară din țara noastră”. Precizându-se recunoscând de organizarea, în lumina unei concepții unitare și novatoare, a întregii activități de cercetare științifică și de introducere a progresului tehnic din țara noastră, tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu se distinge, în egală măsură, printr-o prodigioasă activitate de creație științifică și tehnică originală, orientată spre domenii de mare complexitate și însemnătate ale chimiei, spre soluționarea unor probleme complexe de ordin teoretic și aplicativ. Sint bine cunoscute și larg apreciate în țară și peste hotare contribuțiile de mare valoare ale tovarășii academician doctor inginer Elena Ceaușescu în domeniul de vîrf ale științei și cunoașterii contemporane, cum este chimia macro-

moleculară, lucrările de înaltă ținută științifică și cu o finalitate practică deosebită, publicate în prestigioase edituri din întreaga lume. Veritabilă mătură a înaltei recunoașteri internaționale a mentilor de excepție ale savanților români este impresionantul număr de titluri de „Doctor Honoris Causa”, „Membru titular” și „Membru de onoare” ale unor prestigioase foruri științifice și universitare din peste hotare. Dintre acestea amintim: Titlul de „Doctor Honoris Causa” decernat de Comitetul de Stat pentru atribuirea de titluri științifice al R.P.D. Coreene; „Doctor Honoris Causa” al Universității Yukatan din Mexic; Diploma de membru de onoare al Societății internaționale de chimie industrială; „Doctor Honoris Causa” al Universității din Buenos Aires; „Doctor Honoris Causa” al Universității feminine din Manila; „Doctor Honoris Causa” al Universității Tehnice pentru Orientul Mijlociu din Ankara; „Doctor Honoris Causa” al Universității din Malta; Diploma de membru titular al Academiei europene de științe, arte și litere și membru al Comitetului de Onoare al Academiei; Membru de onoare al Academiei de arte și științe din Ghana; Membru activ al Academiei de științe din New York; Membru corespondent al Academiei din Abama, etc.

În rândul bogatelor însemne ale aprecierii deosebite, ale stimei de care se bucură pretutindeni opera științifică a tovarășii academician doctor inginer Elena Ceaușescu, menționăm: Ordinul Republicii” clasa I al R.P.D. Coreene; Medalia jubiliară „Gheorghii Dimitrov”; Ordinul indonezian „Cea mai remarcabilă fiică a țării”; Medalia jubiliară „25 de ani de la crearea filialei siberiene a Academiei de științe a U.R.S.S.”; Marea Cruce a Ordinului El Libertador al Argentinei; „Marea Cruce a Ordinului de Merit al R.F. Germaniei” etc.

Sint acestea convingătoare argumente ale unei incontestabile recunoașteri internaționale a meritelor de excepție ale savanților români, și, în egală măsură, elocvente expresii ale contribuției de seamă pe care tovarășa Elena Ceaușescu o aduce neîntrerupt la creșterea prestigiului planetar al științei românești, al României socialiste.

În ultimele zile ale anului pe care abia l-am încheiat, în capitala Uniunii Sovietice, la Mos-

cova, avea loc apariția unui nou volum din vasta operă științifică a tovarășii academician doctor inginer Elena Ceaușescu: „Progrese în chimia și tehnologia polimerilor”, lucrare ce s-a bucurat de un amplu ecau și de apreciere în rândul specialiștilor sovietici. În cadrul festivității care a marcat lansarea volumului, acad. A. M. Prohorov, laureat al Premiului Nobel, releva că rolul tovarășii Elena Ceaușescu în promovarea cercetărilor științifice din România, în pregătirea de cadre de specialitate cu înaltă calificare este de maximă importanță; la rândul său, directorul Editurii „Nauka”, în care a fost publicată lucrarea, sublinia: „Pentru Editura «Nauka» a Academiei de științe a U.R.S.S., reprezintă o mare onoare posibilitatea de a tipări în limba rusă această nouă lucrare a tovarășii academician doctor inginer Elena Ceaușescu”.

Cuvinte de aleasă apreciere la adresa personalității politice și științifice a tovarășii Elena Ceaușescu rostea, la 20 octombrie 1968, la Phenian, Li Giong Ok, președintele Comitetului de Stat pentru atribuirea de titluri științifice al R.P.D. Coreene: „Dumneavoastră, stimată tovarășa Elena Ceaușescu, v-ați dedicat din tinerețe misiunii muncitorești, ați desfășurat o îndelungată activitate revoluționară, adevădată abnegație nemărginită în opera consacrată eliberării sociale și naționale a României, consolidării independenței și suveranității țării, ridicării României pe culmile progresului și civilizației. Ca eminent savant, ați elaborat, tovarășa Elena Ceaușescu, noi direcții în cercetarea cauciucului sintetic, aducând o contribuție strălucită la dezvoltarea chimiei macromoleculare, iar astăzi, îndeplinind înalte funcții de partid și de stat, aduceți o contribuție activă la dezvoltarea economică-socială a țării, la înfăptuirea revoluției tehnico-științifice, la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate”.

Toate aceste aprecieri, argumentele unei opere științifice strălucite conturează pe deplin portretul unei personalități de excepție — militanț revoluționar, savant de prestigiu mondial, patriot înfălcărat, devotat marilor idealuri ale poporului român — a sărbătoritel unei întregi națiuni în acest început de ianuar; tovarășa Elena Ceaușescu.

Aurel Perva

REVISTA STRĂINĂ

● **ACTRIȚA AMERICANĂ FAYE DUNAWAY** și actorul austriac Klaus Maria Brandauer sint protagoniștii filmului de debut al regizorului Andreu Birkin, fratele cunoscutului actrițe Jane Birkin. Acțiunea filmului intitulat „Burning Secret” se desfășoară la Viena anilor '30 al secolului nostru. Faye Dunaway joacă rolul mamei unui băiat de nouăsprezece ani a cărui dragoste are de înfruntat intrigile unui baron, căruia îi dă viață Klaus Maria Brandauer. Este un film foarte delicat și este cel mai interesant actor pe care l-am întâlnit în întreaga mea carieră”, spunea actrița americană despre partenerul ei austriac din „Burning Secret”.

● **ÎN RECENTUL SĂU ROMAN CU CARACTER AUTOBIOGRAFIC**, intitulat „Elena sau Viața nesigură”, scriitoarea franceză Claire Etcherelli, născută în anul 1934, abordează problematica complexă a relațiilor unei francezice, care trăiește în Paris, cu emigranții africani. Acțiunea se petrece la sfârșitul anilor '50, în vremea conflictului care a luat sfârșit cu proclamarea independenței statului algerian. Acțiunea romanului se derulează pe două planuri. Primul este cel al destinului a doi frați — un băiat și o fată — luptători pentru independența Algeriei, a căror revoltă — mai mult instinctivă — are însă puține șanse de izbândă.

Cel de al doilea plan este definit de relațiile de dragoste ale unei scriitoare francezice și un muncitor algerian înrâ și inteligent. Arezki, angajat al unei mari fabrici de automobile, Legăturile de această natură fiind văzute cu ochi răi de opinia publică franceză, îl obligă pe cel doi să-și tînuască dragostea. Claire Etcherelli are un stil dinamic, ea se remarcă prin fraze scurte și ritmul alert al povestirii. Relațiile dintre eroii romanului sint mai mult de natură sentimentală, autoarea nepropunându-și (sau nereușind) să pătrundă în conștiința personală a eroilor. Aspectele sociale și politice sînt surprinse numai sub aspectul represiv al umărării algerienilor, acuzați invariabil de desfășurarea unor activități ilegale împotriva statului francez.

● **ARTA DE A REÎNVĂȚA SĂ TRĂIEȘTI**, asa ar putea fi subintitulată noua „Înălțare la Stratenka” a scriitorului sovietic Veaceslav Kondratiev, intrat în lumea literelor în anul '70. Tematică autorul se întoarce la perioada imediat următoare terminării celui de al doilea război mondial și precum odinioară Iurii Bondarev, Veaceslav Kondratiev explorează lumea sentimentelor soldaților demobilizați. Eroul central al nuvelei se întoarce

rînt de pe front, situație care îi va pune într-o nouă ipostază față de viață, față de viitor, față de cei din jur. El nu este singurul care nu și mai găsește locul și rostul în viață, foștii lui prieteni și camarazi de arme rînt, meditați fizic și psihic luptă deasemenea cu ei înșiși, dar și cu cei din jur, cu noile relații din societate.

Drumul de la eroii accepterți de glorie pe câmpul de luptă la omul obișnuit este extraordinar de greu. În cele din urmă, majoritatea lui Veaceslav Kondratiev reușesc să se adapteze noulor condiții, noulor realități, dar după cele întâmplări, după cele riscuri și după cele experiențe care mai de care mai durabile.

Veaceslav Kondratiev este un critic deschis nu numai al situației postbelice, dar și al raporturilor stabilite pe câmpul de luptă; pedepsele absurde date soldaților, ordine confuze în contradicție cu situația câmpului de luptă. Pe acest fond se deșășează câteva tipuri de tineri eroi care reușesc cu eforturi deosebite să se reintegreze vieții din civilie. Războiul i-a învățat să se adapteze la toate, să se depășească pe ei înșiși. În final, ei ajung la concluzia să războiul a fost cel mai greu examen al vieții lor sincere, dar că odată câștigat, reintrocare acasă le permite o readaptare nu numai dorită dar și posibilă.

Povestirea alertă, gradarea inteligentă a acțiunii, descrierea atmosferei veridice a Moscovei imediat după terminarea războiului, toate acestea fac ca noua lui Kondratiev să se bucure de mare succes mai ales că mulți dintre cititorii se regăsiseră în destinele eroilor ei.

● **CITEVA DATE IMPORTANTE SI-AR PIS AMPLĂ** asupra vieții literare portugheze din a doua jumătate a anului care a trecut. Este vorba, în primul rând, despre împlinirea a cincisute de ani de la nașterea lui Luís de Camões, autorul epicii „Os Lusitani”, dintre care cea mai însemnată a fost cea a Capului Bunei Speranțe, datorată lui Bartolomeu Diaz, în anul 1488. Pentru a marca acest eveniment, la Lisabona, a spărut lucrarea în două volume intitulată „Navigatori, călători și aventurieri portughezi din secolele al XVI-lea și al XVII-lea” datorată scriitorului istoric Luis de Albuquerque. Împlinirea a cincisute de ani de activitate literară a lui Fernando Namora, acum în vîrstă de 70 de ani, cel mai tradus dintre toți scriitorii portughezi contemporani, a fost marcată de reeditarea principalelor sale volume ca și de publicarea, pentru prima dată, a volumului de meditații intitulat „Jurnal fără date”.

În fine, aniversarea centenarului nasterii lui Fernando Pessoa (1898-1936), cel mai mare poet modern al Portugaliei, a constituit evenimentul care a determinat publicarea unor opere și fragmente încă nepublicate pînă în prezent. Un omar

gia simbolic adus marelui poet i-a constituit și faptul că țigul de carte de la Lisabona a fost deschis chiar în ziua nasterii lui Fernando Pessoa.

● **UN IMPRESIONANT ROMAN A PUBLICAT ÎN ANUL 1967** scriitorul canadian Christopher Hyde, intitulat „Vital”. Acțiunea lui se desfășoară pe rîul Columbia, la granița dintre Canada și Statele Unite.

Urmare a dezghețului și topirii bruste a zăpezilor, barajele centrale hidroelectrice de pe rîul Columbia sint amenințate cu distrugerea. Amintirea care plana ca o moarte asupra vieții locuitorilor așezărilor de-a lungul rîului Columbia ar fi putut fi prevăzută, dar aceasta ar fi însemnat investirea unor sume importante și folosirea unor materiale de construcție corespunzătoare.

Volumul lui Christopher Hyde este inspirat din evenimentele reale, de rușerea unor mari baraje din Statele Unite și Italia.

● **ECCO POETA!** a exclamat Franz Fühmann salutînd debutul editorial al poetului din R.D. Germană, Uwe Kolbe. Primul său volum se numea „Hineingeboren” și a văzut lumina tiparului în anul 1968. În 1967 i-a apărut cel de al treilea volum intitulat „Harbom II”, editat de Aufbau Verlag Berlin un Weimar, după ce cu un an înainte entuziasmasse cititorii de limbă germană cu culgerea „Abschied”.

Citindu-i creațiile cuprinse între copertile celor trei volume, cititorul nu-i rămîne altceva de făcut decît să exclame adoma lui Franz Fühmann: În afara faptului că poezia lui este de un înalt și rafinat nivel intelectual, ea se remarcă printr-o sensibilitate deosebită, care nu este (din păcate) unul dintre elementele cele mai reprezentative ale literii contemporane, nu numai din țara prietenă. Poezia lui este un amestec de emoție, sentimente și imagini, foarte fiind discipolul dedicat al lui Georg Trakl.

Poezia lui Kolbe este înaltă de toate un suvol de emoție, nu de noțiunii, el fuge de teoretizările în poezie indiferent dacă este vorba despre creația cu caracter autobiografic, poezia de dragoste sau de poezia spațiului geografic. Uwe Kolbe este poetul care mai mult trăiește decît filosofează. Bornholm reprezintă pentru el ceva mai mult decît o frîntură de uscat la țărmlul Mării Nordului, în volumul lui, Bornholm capătă un nou sens: este numele străzii prin care se face accesul în Berlinul Occidental.

Altfel spus, ultimul dintre volumele lui Uwe Kolbe este inspirat din problematica oamenilor trăind într-un oraș divizat. Tema nu este desigur nouă în literatura R.D. Germane, ea fiind abordată și de Christa Wolf în romanul său „Cer împărțit”, apărut în anul 1963.

ACASA

Destoinic și zănatic, gerul...

Ger uscat. Crapă pielea obrazului (cui îl are, cui nu...) Gerul bobotează, destoinic și zănatic. Acum pliesnesc ochii lupului de dorul lepreului pîit în covru. În cîmpia impulsivă a Bucureștilor miroase a foc hrînit cu buturugă de glicină. Flori dulci, ca o mîhnire multimbujorată, răsar pe creanga țuicii care fierbe-n ceainic. Inconjurată de pridvoare de aromă, timpla s-apleacă visătoare în petrecerea iernii. Viscolul înalță în răsuciri de drumuri europene ciorchini de lufeferi. Ursitoarele poartă haruri și zodii vesele pe țâvi de jad. În ulți dansează diriiți și zornăitor trestii în spicul cărora ard sfesnice albe. Din pipa hornului se luminează cărări albastre pe cor o fată, cu sprinceană răsăfate cu doi stropi de cenușă de piersic, aleargă să-și arunce inelul în copca de la riu unde, noaptea, se arată chipul tristeții, ca un fruct crescut sub ghețuri. Mă simt înțec și lunecat în spuză de povești. Visiele amintiri răs-toarnă nuferi, un cerb le paște umbra, un pin roșu le deschide ușa.

Ninge rar, dar cu stea în frunte, ninge cu țigănci izbucnite din ghioc, ninge cu ispitete

boierilor sculați din somn ca să afle c-au fost înșelați, ninge cu țingiri de jar așternute sub tălpile prîntilor. Ninge printr-un trup de miel fluerat de-un lup ostatec.

Departee-n lume, viscoșete vîind. La noi, gerul arde în draci. Și, zgîlțit de Crivăț, un salcim din curtea casei noastre își trosnește oasele pe deasupra Europei.

Îndărătnic, urmează să vină, acum, februarie. Și noi, cuprinși în el. Fără zăpezi abundente, secundele sint goale de timp și pline de dor.

Fără zăpezi multe, sint trist ca un golan rupindu-și și genunchii pe derdeluș. Sanie ruptă. Cîrcumă fugind neplătită.

Ninge. Sau, invins de Crivăț, gîndul meu își spune rînduri ce nu-și aveau așternut în biruință. Ninge puțin.

Și noi toți batem din picior într-un vis neauzit. Sau, poate, nezugrăvit.

Fănuș Neagu

Luceafărul

Revistă editată de UNIUNEA SCRITORILOR din REPUBLICA SOCIALISTA ROMÂNIA

Redactor șef: Nicolae Don Frontelată
Mihai Ungheanu (redactor șef adjuncți), A. T. Zăinescu (secretar responsabil de redacție)

REDACTIA: București, Piața Școlii nr. 1, tel. 17 32 09
ADMINISTRAȚIA: Calea Victoriei nr. 115, tel. 50 74 96
Tiparul executat la: COMBINATUL POLIGRAFIC CASA ȘINTEII